

Novetats legislatives en matèria lingüística aprovades el 2020 que afecten els territoris de parla catalana

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català

1. Nacionalisme espanyol, supremacisme castellà i l'ordenament de les llengües a l'Estat espanyol	4
2. La normativa aprovada per les institucions generals de l'Estat espanyol	11
3. La normativa aprovada per les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals	22
4. Conclusions	28
5. Annex. Normativa que privilegia i afavoreix el castellà, i relega el català	31
5.1 Normativa de l'administració general de l'Estat	32
5.2. Normativa de la Unió Europea que imposa el castellà perquè només permet llengües oficials dels estats membres	51
5.3. Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió	56
5.4. Normativa de la Unió Europa que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió o dels estats membres, conjuntament o indistintament	62
5.5. Normativa de les organitzacions internacionals	80

1. Nacionalisme espanyol, supremacisme castellà i l'ordenament de les llengües a l'Estat espanyol

A començament del segle XVIII els estats que componien el que es coneix com a Corona d'Aragó van ser conquerits pel pretendent borbònic al tron de la monarquia composta hispànica, qui regnaria com a Felip V, i van ser desposseïts per ell de les seves institucions i lleis, posats sota el control del «Consejo de Castilla» i, per tant, annexats a la corona castellana. A excepció del Regne d'Aragó, els estats annexats eren de població catalanoparlant (el Principat de Catalunya, el Regne de Mallorca) o majoritàriament catalanoparlant (el Regne de València), i el català era la llengua del govern i de les lleis; a l'Aragó, una part significativa de la població, concentrada a la frontera amb Catalunya, parlava català. Des de la formalització de l'annexió amb els Decrets de Nova Planta amb què Felip V es va atribuir l'autoritat de derogar els ordenaments jurídics dels estats conquerits –des de, en definitiva, la creació de l'Estat espanyol–, els territoris catalanoparlants al sud dels Pirineus, així com les Illes Balears (a excepció, inicialment, de Menorca, que, amb alguna interrupció, restà en mans de la Corona Britànica durant pràcticament un segle), han estat subjectes a un poder polític aliè que ha maldat activament per introduir-hi la llengua castellana i per desplaçar-ne la catalana.

La infiltració del castellà als territoris conquerits ha estat vista tradicionalment per les classes dominants de Castella i de l'Estat espanyol, el seu successor, com una eina per mantenir-hi el domini polític. A les darreries del segle XV, el gramàtic Antonio de Nebrija justificava la seva «Gramática Castellana» a la reina Isabel de Castella amb les següents paraules:

«Después que Vuestra Alteza metiese debaxo de su yugo muchos pueblos bárbaros y naciones de peregrinas lenguas, y con el vencimiento aquellos tenían necesidad de recibir las leyes quel vencedor pone al vencido y con ellas nuestra lengua, entonces por esta mi Arte podrían venir en el conocimiento della, como agora nos otros depredamos el arte de la gramática latina para deprender el latín».

Dos segles i mig després, en el context dels Decrets de Nova Planta, el fiscal del Consell de Castella José Rodrigo Villalpando enviava als nous corregidors del sotmès Principat de Catalunya la següent instrucció secreta:

«La importancia de hacer uniforme la lengua se ha reconocido siempre por grande, y es un señal de la dominación o superioridad de los Príncipes o naciones, ya sea porque la dependencia o adulación quieren complacer o lisonjear, afectando otra naturaleza con la semejanza del idioma, o ya sea porque la sujeción obliga con la fuerza. Los efectos que de esta uniformidad se siguen son muy beneficiosos, porque se facilita la comunicación y el comercio, se unen los espíritus divididos o contrarios por los genios y se entienden y obedecen mayor las leyes y órdenes. Pero como a cada Nación parece que señaló la naturaleza su idioma particular, tiene en esto mucho que vencer el arte, y se necesita de algún tiempo para lograrlo, más cuando el genio de la Nación como el de los catalanes es tenaz, altivo y amante de las cosas de su país, y por esto parece conveniente dar sobre esto instrucciones y providencias muy templadas y disimuladas, para que se consiga el efecto sin que se note el cuidado».

El nacionalisme modern espanyol, construït durant el segle XIX sobre la identitat etnocultural castellana i les tradicions i concepcions de l'entramat institucional borbònic i de les oligarquies castellanes que el controlaven, va heretar la visió de la llengua com una eina del poder per imposar el seu domini a la població. El nacionalisme espanyol, com l'absolutisme anterior, entenia que l'homogeneïtzació de la població per la via de l'assimilació cultural i lingüística de les minories nacionals comportaria una major adhesió popular a un estat identificat amb la llengua i la cultura castellanes. Tanmateix, en un moment en què la teoria del dret diví dels reis es trobava en retirada, la justificació d'aquesta política va començar a recaure principalment en la història (en el revisionisme històric) i en la suposada superioritat intrínseca del castellà.

La monarquia castellana medieval havia fomentat històricament un mite de continuïtat amb els visigots dels segles VI i VII per justificar la seva expansió cap al sud i per reivindicar la seva primacia sobre els altres estats cristians peninsulars: l'Aragó, Catalunya, Navarra, Portugal, etc. La monarquia composta hispànica o catòlica dels segles XVI i XVII, que durant unes dècades va governar tots els estats de la Península, va alimentar igualment el mite visigòtic per reivindicar la seva antiguitat i legitimitat. Sobre aquest pòsit mític, el nacionalisme espanyol del segle XIX hi va construir un relat d'unitat peninsular que en situava l'origen en els primers segles de l'edat mitjana, si no abans, malgrat els segles d'estatalitat diferenciada del que ara eren regions i la continuada existència d'un Portugal

independent. Alhora, el nacionalisme espanyol va començar a presentar el castellà com una llengua koiné peninsular que transcendint el seu territori original s'hauria estès de manera natural, progressiva i incruenta, i hauria estat adoptada voluntàriament per les altres comunitats lingüístiques: l'asturleonesa, la gallega, la basca, l'aragonesa i la catalana. Això, segons els teòrics del nacionalisme espanyol, seria un producte de la simplicitat vocàlica del castellà i d'altres elements constitutius que la farien *millor* que els altres idiomes peninsulars.

Aquest exercici de revisionisme històric, és clar, no té cap mena de fonament: la llengua castellana només de manera molt recent ha estat llengua d'ús i fins i tot de coneixement general d'aquestes poblacions, i el seu rol com a llengua de cultura i de govern ha anat sempre lligat a l'existència d'un poder reial radicat a Castella, tant després de la fusió de les monarquies lleonesa i castellana com després de la unió dinàstica de la Corona de Castella i la Corona d'Aragó. En aquells territoris peninsulars de l'antiga monarquia hispànica que no formen part de l'Estat espanyol, Portugal i la Catalunya del Nord, la població no fa ús general del castellà i aquesta llengua tampoc no té cap paper especial en la producció de cultura ni, per descomptat, en les tasques de govern. La simplicitat vocàlica del castellà no ha fet que s'estengués fora dels territoris controlats en algun moment per l'imperi espanyol o l'Estat espanyol i que el castellà sigui simple en aquest aspecte no li rebaixa dificultat en altres camps, com ara la conjugació dels verbs. Amb tot, el mite de l'antiguitat de l'ús general del castellà als territoris amb altres llengües de l'Estat espanyol i el mite d'una expansió per voluntat lliure dels nous parlants són dues de les bases teòriques del nacionalisme espanyol en l'aspecte lingüístic.

En la faceta lingüística, el nacionalisme espanyol pot ser definit simplement com una ideologia supremacista. El supremacisme és tota ideologia o doctrina que defensa que uns trets culturals, una llengua, una religió o una raça determinats són *superiors* a uns altres i, sobre aquesta suposada superioritat, justifica un reconeixement legal també superior d'aquests trets i una protecció més gran dels drets que se'n deriven, en el context d'un estat en què el grup privilegiat conviu amb altres grups igual d'autòctons que tenen trets suposadament inferiors i, per tant, també un reconeixement més limitat. El supremacisme castellà defensa que el castellà és una llengua qualitativament diferent de les altres que es parlen a l'Estat espanyol i la qualifica, amb arguments històricament revisionistes, de «llengua comuna» de tota la ciutadania, mentre que les altres serien llengües «particulars». Sobre aquesta suposada diferència qualitativa, el supremacisme castellà defensa un estatus legal privilegiat per al castellà i, explícitament o implícitament, privilegis per als seus parlants.

És sobre la pretesa comunitat de llengua, la qual englobaria tant els parlants familiars del castellà com els ciutadans de llengua familiar diferent, que els darrers règims espanyols han erigit la primacia legal del castellà i la seva imposició a les minories lingüístiques i nacionals. A més, en un gir distintiu del nacionalisme espanyol, l'existència d'aquestes minories és sovint directament negada, i els seus membres són tractats simplement com integrants de la majoria «espanyola» (castellana) que, simplement, parlen *també* altres llengües, com si la seva llengua familiar i comunitària real fos intranscendent. En aquest sentit, és reveladora la resposta furibunda del govern espanyol de Pedro Sánchez l'any 2020 a un report crític del relator d'afers de les minories de les Nacions Unides, que havia reconegut els catalans com una minoria nacional:

«El Relator avanza un concepto meramente numérico de minoría (grupo de personas que comparten etnia, religión o / y lengua y que representan menos de la mitad de la población de un Estado) que, en su extrema simpleza, prescinde absolutamente del contexto, incluida la historia, entraña el riesgo de llegar a conclusiones absurdas, y no aclara el valor añadido que el concepto de minoría aporta a la protección de los derechos humanos de las personas que la integran

[...]

Prescindiendo de cualquier análisis de la historia de nuestro país, que explica esa correcta descripción del mismo que se recoge en el párrafo 9 del informe de la visita ("rich tapestry of languages, cultures and religions"), el Relator aplica de manera automática la definición numérica de minoría que él mismo ha construido a una realidad compleja que difícilmente encaja en los estrechos márgenes de las categorías propuestas. La simpleza del planteamiento no concibe que, utilizando la terminología matemática del Relator, los miembros de las denominadas minorías conforman la mayoría, que es el resultado de una larga historia de intercambios. No existe una mayoría como ente diferenciado de las minorías que menciona el Relator, sino que la mayoría es un compuesto de esas denominadas minorías y de otras muchas. Los miembros de las minorías son miembros de la mayoría. Más allá de la realidad española, de manera general, los individuos suman múltiples identidades, lo que constituye una dificultad más para aplicar el concepto simple de minoría propuesto por el Relator; la reducción a una sola identidad, preponderante, en un afán por simplificar realidades complejas, entraña el riesgo de acarrear efectos devastadores para la libertad de los individuos.

[...]

Sin perjuicio de las mejoras que puedan introducirse en el uso y la enseñanza de las lenguas co-oficiales, el Relator parece olvidar en su análisis el valor de la lengua común como instrumento de participación en la comunidad política.»

El negacionisme subjacent a la resposta del govern espanyol al relator de l'ONU, basat en una reducció a l'absurd de la possibilitat de delimitar cap grup nacional o lingüístic diferent del pretesament conformat per la ciutadania de l'Estat, és una característica particular del supremacisme castellà: per una banda, crea una jerarquia de grups lingüístics, però per altra banda nega la mateixa existència dels grups subordinats. Això és així perquè l'objectiu final del nacionalisme espanyol és la desaparició per assimilació dels grups subordinats i la ficció d'homogeneïtat serveix per accelerar-ne la consecució i per justificar els esforços de l'Estat per assolir-lo. En aquest sentit, i pel que fa a les llengües, el supremacisme castellà és una etapa del nacionalisme espanyol en el trajecte cap a l'homogeneïtat, moment en què ja no hi haurà comunitats lingüístiques diferenciades i, per tant, tampoc una jerarquia.

El supremacisme castellà s'ha concretat de maneres diferents en els successius règims espanyols. Alguns han estat més obertament repressius i d'altres menys. El règim actual és dels menys coercitius. Amb tot, la ideologia de fons no ha variat. En el règim actual, la pedra de toc de l'ordenament lingüístic és l'article 3 de la Constitució espanyola de 1978, que fa del castellà l'única llengua oficial del conjunt estatal, imposa a tots els ciutadans el deure de conèixer-lo (o sigui, l'imposa als parlants familiars de les altres llengües autòctones), els garanteix el dret d'usar-lo i deixa a discreció de lleis específiques (els estatuts d'autonomia) la declaració d'oficialitat d'altres llengües que, a diferència del castellà, només ho poden ser en territoris particulars si hi són tradicionals. A més, el Tribunal Constitucional espanyol ha assegurat que el coneixement d'aquestes llengües en cap cas no pot constituir un deure generalitzat de la ciutadania d'aquests territoris; que l'administració general de l'Estat només té l'obligació d'operar en les llengües oficials diferents del castellà quan opera des dels seus territoris respectius i no, simplement, quan hi té jurisdicció; i que les institucions de rellevància constitucional no tenen l'obligació de funcionar en aquestes llengües ni tan sols en els casos que operin des dels territoris on són oficials.

La jerarquia entre llengües creada per la Constitució espanyola genera uns drets superiors per als castellanoparlants, derivats del principi de personalitat, i uns drets inferiors per als parlants de les altres llengües, regits pel principi de territorialitat i limitats per consideracions de caire administratiu. A més, l'obligació de saber castellà que tenen els parlants de les altres llengües —que no és recíproca—, permet que els parlants de la

llengua privilegiada es desplacin per tot el territori estatal sense adaptar-se a la realitat lingüística dels autòctons, els quals, al contrari, han estat forçats de partida a adaptar-se a les necessitats comunicatives de la categoria superior de ciutadà i a la conveniència de l'Estat, que pot operar únicament en castellà sense que aquests ciutadans puguin al·legar que això els genera indefensió. En aquest segon aspecte, el Tribunal Constitucional espanyol ha estat clar: «El deber constitucional de conocimiento del castellano, antes que un deber «individualizado y exigible» (STC 82/1986, FJ 2) de conocimiento de esa lengua, es en realidad el contrapunto de la facultad del poder público de utilizarla como medio de comunicación normal con los ciudadanos sin que éstos puedan exigirle la utilización de otra —fuera de los casos, ahora irrelevantes, en los que pueda estar en juego el derecho de defensa en juicio» (STC 31/2010, FJ 14). Aquest plantejament estatista és, no cal dir, plenament natural en una ideologia —el nacionalisme espanyol— que històricament s'ha construït des de l'Estat i que ha estat vinculada sempre a una visió autoritària del poder.

L'article 3 de la Constitució espanyola és la clau de volta sobre la qual descansa l'edifici de la discriminació legal contra el català. Les previsions sobre les llengües que fa aquest precepte jurídic serveixen de porta d'entrada per a l'aprovació constant d'una legislació estatal que imposa o privilegia l'ús del castellà en tota mena d'àmbits específics. A més, aquest article constitucional dona també cobertura a la decisió de les institucions espanyoles de demanar tan sols l'oficialitat comunitària del castellà quan l'Estat espanyol va ingressar en les Comunitats Europees l'any 1986. Com a resultat d'aquella decisió, el castellà és actualment una de les 24 llengües oficials de la Unió Europea i aquest estatus, juntament amb el fet de ser la llengua oficial d'un estat membre, fa que aquest idioma es vegi constantment privilegiat respecte del català per la normativa europea. Cal tenir en compte que la Unió Europea té àmplies competències en matèria de consum i d'ordenació del mercat comú i, sovint, la normativa comunitària blinda o privilegia l'ús de les llengües oficials dels estats i de la mateixa Unió, amb efectes molt negatius per als idiomes no oficials com el català.

Aquest report recull totes les normes lingüísticament discriminatòries que afavoreixen el castellà i releguen el català als territoris tradicionalment catalanoparlants de l'Estat espanyol aprovades l'any 2020 per les institucions generals espanyoles i comunitàries europees. Una de les funcions principals de Plataforma Llengua és promoure un marc conceptual favorable als drets lingüístics dels catalanoparlants i a la igualtat de la comunitat lingüística catalana amb les comunitats lingüístiques mitjanes d'Europa, com ara la neerlandesa, la danesa, la txeca, etc. Aquest report forma part d'una sèrie anual que l'entitat dedica al fenomen de la discriminació legislativa contra el català i ha de servir per

esquerdar l'hegemonia discursiva del supremacisme lingüístic castellà i per conscienciar la població que l'aparent normalitat no és ni justa ni, de fet, normal. En aquest sentit, el report vol apoderar els parlants perquè reivindicuin els seus drets i rebutgin els discursos minoritzadors. De fet, aquesta funció és compartida amb dos altres grans sèries de reports anuals de l'entitat, el de discriminacions lingüístiques en mans de l'administració i el de queixes lingüístiques dels ciutadans. El report de discriminacions tracta la qüestió del supremacisme castellà des del vessant més espontani i actitudinal; el de queixes des de les mancances sistèmiques percebudes pels ciutadans i denunciades al servei de queixes de la Plataforma per la Llengua, i el de legislació des del vessant més formal i oficial.

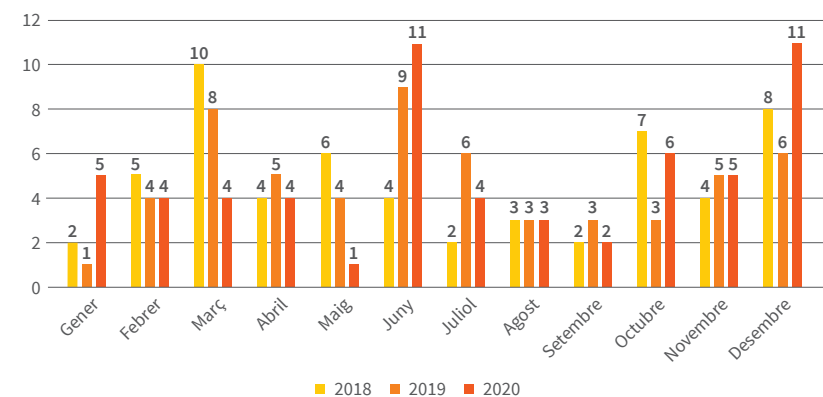
L'any 2020 el Butlletí Oficial de l'Estat espanyol va publicar 132 normes que incloïen previsions lingüísticament discriminatòries amb els parlants de català. La xifra és similar a la dels anys anteriors: el 2019 van ser 133 i el 2018 139. De les normes de 2020, 61 eren estatals, 72 europees i 2 de les Nacions Unides. Els àmbits regulats per aquesta legislació van ser molt diversos: el funcionament intern de l'administració, les comunicacions dels ciutadans amb l'administració, les obligacions de les empreses, l'educació, els requisits professionals, les ajudes públiques... Aquest report mostra que el castellà és una llengua fortament regulada i protegida pel sector públic, molt més que no pas el català, i que el discurs nacionalista espanyol segons el qual el castellà és una llengua desregulada que s'estén per la seva potencialitat mentre que el català només es manté per la intervenció del sector públic és simplement un relat propagandístic i fals.

El report està dividit en dues grans seccions. La primera tracta la normativa aprovada per les institucions generals de l'Estat espanyol. Es tracta generalment d'imposicions directes del castellà, identificat pel nom («castellano», «español», «idioma castellano», etc.) o pel seu estatus privilegiat («lengua española oficial del estado»). La segona secció tracta la normativa aprovada per les institucions europees i per les organitzacions internacionals. En el cas de la normativa comunitària, el castellà és promogut i privilegiat de manera generalment indirecta perquè les referències solen ser a les llengües oficials dels estats membres o de la Unió Europea. Pel que fa a les dues normatives aprovades per les Nacions Unides, les referències són a la «llengua del país», que les autoritats espanyoles identifiquen amb el castellà. Després d'aquestes dues grans seccions s'inclouen unes conclusions que recuperen les observacions principals de l'informe i un annex que permet d'observar amb més deteniment cadascuna de les 132 normes discriminatòries aprovades durant el 2020.

2. La normativa aprovada per les institucions generals de l'Estat espanyol

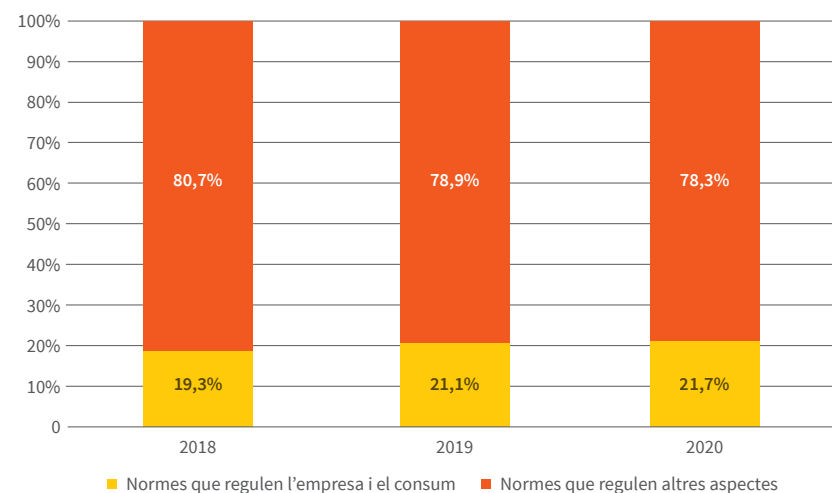
Les institucions generals espanyoles van aprovar al llarg de l'any 2020 60 normes que imposaven la llengua castellana o que li donaven un tracte privilegiat al conjunt de l'Estat i, per tant, també als territoris en què la llengua autòctona i tradicional és el català. Aquesta xifra és molt semblant a la de l'any 2019 quan les institucions estatals van aprovar un total de 57 normes lingüísticament discriminatòries, i a la del 2018, quan en van ser també 57. Com en els anys precedents, l'aprovació d'aquestes normes es va estendre al llarg de l'any, circumstància que indica que es tracta d'una política sistèmica, regular i plenament integrada en el dia a dia. Les institucions estatals espanyoles van aprovar normes discriminatòries cada mes entre el gener de 2018 i el desembre de 2020, amb un mínim d'una norma (el gener de 2019 i el maig de 2020) i un màxim d'onze (el juny i el desembre de 2020).

Quantitat de normes lingüísticament discriminatòries aprovades per les institucions generals de l'Estat el 2018, 2019 i 2020 (per mesos)

Els darrers anys una de cada cinc normes estatals amb imposicions i privilegis per al castellà afectaven directament l'intercanvi comercial. El 2020, 13 de les 60 normes aprovades per les institucions estatals espanyoles, el 21,7%, regulaven aspectes relacionats amb el mercat i el consum. El 2018 i el 2019 els percentatges havien estat molt similars: el 19,3% (11 de 57) i el 21,1% (12 de 57) respectivament. Aquesta circumstància desmenteix clarament una de les idees més repetides pel nacionalisme espanyol els darrers anys, i és que el castellà seria una llengua desregulada, «de la libertad» i «del libre mercado», davant d'un català que només es mantindria per una forta intervenció del sector públic. Lluny d'això, encara avui, quan el castellà té molts parlants familiars en els territoris tradicionalment catalanoparlants, l'extensió de l'ús d'aquesta llengua és indestruïble del dirigisme i la imposició del sector públic.

Normes estatals lingüísticament discriminatòries que regulen el mercat i l'empresa

Un exemple de norma estatal impositiva del castellà en l'esfera comercial és el Reial Decret 958/2020, que regula el sector dels jocs d'atzar i, específicament, la seva publicitat i promoció i les mesures de protecció dels consumidors. Entre altres obligacions, la norma preveu que les empreses de joc han de disposar d'un servei telefònic d'atenció

als consumidors que ha de ser com a mínim en castellà. Aquesta norma suposa una ingerència del poder públic en les relacions entre persones privades a favor de la llengua castellana i, d'acord amb el marc constitucional supremacista castellà, comporta la identificació del conjunt de l'Estat amb una sola de les llengües que s'hi han parlat tradicionalment i el privilegi d'aquest idioma també als territoris en què no és la llengua autòctona. En un estat igualitari entre les seves llengües, aquesta norma preveuria o bé la disponibilitat a tot el territori estatal d'aquest servei en totes les llengües patrimonials o bé la disponibilitat del servei en cada territori en la seva llengua autòctona respectiva. L'Estat espanyol, en canvi, parteix de la imposició uniforme i exclusiva del castellà sense distingir entre territoris ni donar iguals garanties als altres idiomes.

Al marge de si regulen el món empresarial i del consum o no, les normes discriminatòries es poden classificar per àmbits temàtics. En anys anteriors la classificació de Plataforma per la Llengua distingia entre els següents sis àmbits: els ajuts, la documentació, l'educació, l'etiquetatge, els requisits de coneixement i la simbologia. En aquesta classificació l'àmbit de la documentació recollia una gran quantitat de normes molt diverses i això feia que perdés capacitat descriptiva; a més, l'àmbit de la documentació sovint coincidia amb altres. Per aquestes raons, i amb l'objectiu de presentar informació més acurada, en el report de 2020 s'ha optat per reformular els àmbits temàtics. En són deu: 1) les certificacions, els títols i els carnets; 2) l'educació; 3) l'etiquetatge i les instruccions; 4) el funcionament de l'administració i les relacions interadministratives; 5) les obligacions empresarials; 6) la promoció; 7) les relacions dels ciutadans amb l'administració; 8) els requisits de coneixement; 9) els requisits en la petició d'ajuts i en la candidatura a premis; 10) la simbologia i el reconeixement. En alguns casos una norma pot afectar diferents àmbits perquè conté diverses prescripcions lingüístiques. Tanmateix, en aquest report s'ha optat per comptar les normes una sola vegada i classificar-les segons l'àmbit principal que regulen, que és sempre clarament identificable. També és destacable que, a diferència dels anys anteriors, en què les normes de tres dels sis àmbits estaven dividides entre el món del consum i la resta d'esferes de la vida pública i privada, amb la nova classificació cada àmbit comprèn íntegrament normes o bé del món del consum o bé de la resta d'esferes de la vida.

Classificació de les normes lingüísticament discriminatòries per àmbits

2018 i 2019

- Ajuts
- Documentació
- Educació
- Etiquetatge
- Requisits de coneixement
- Simbologia

2020

- Certificacions, títols i carnets
- Educació
- Etiquetatge i instruccions
- Funcionament de l'administració i relacions interadministratives
- Obligacions empresarials
- Promoció
- Relacions dels ciutadans amb l'administració
- Requisits de coneixement
- Requisits en la petició d'ajuts i en la candidatura a premis
- Simbologia i reconeixement

El primer àmbit de la nova classificació recull aquelles normes que inclouen l'obligació d'expedir en castellà les certificacions de determinades habilitats i coneixements, títols acadèmics i carnets habilitants, així com aquelles normes que imposen l'ús d'aquesta llengua en la realització dels exàmens necessaris per obtenir aquests documents. L'any 2020, les institucions estatals espanyoles van aprovar 4 d'aquestes normes, que constituïen el 6,7% de les 60 estatals. Cap d'aquestes 4 normes contenia obligacions lingüístiques en altres àmbits temàtics de la classificació i cap d'elles regulava el món del consum estrictament. D'aquestes regulacions es pot destacar, a efectes d'exemple, el Reial Decret 700/2019, que preveu que el suplement europeu al títol dels ensenyaments artístics serà en castellà i només potestativament, si així ho estableix la legislació autonòmica, en la llengua «cooficial» corresponent. Aquesta norma és un cas paradigmàtic de la política estatal d'imposició uniforme del castellà, única llengua amb què s'identifica, en tots els casos i territoris, i de deixar en mans de les comunitats autònomes la presència o no de les

altres llengües, sempre en territoris específics i en cas que hi tinguin competència. També es pot destacar la Resolució de 22 d'octubre de 2020 de la Direcció de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, que preveu que els exàmens per a obtenir la llicència de pilot de planador o globus han de ser en castellà o en anglès.

El de l'educació és en aquest report un àmbit temàtic més reduït que l'homònim en els reports anteriors, perquè llavors els exàmens per a l'obtenció de certificats oficials diferents dels del sistema educatiu general no tenien un àmbit diferenciat. El 2020 l'àmbit de l'educació recull les regulacions i normatives que imposen l'aprenentatge del castellà o el seu ús en el sistema educatiu general (primària, secundària, cicles formatius, batxillerat, universitat), o l'hi donen un tracte preferencial o preeminent. El 2020 les normes estatals en l'àmbit de l'educació van ser 4, el 6,7%. Cap d'aquestes regulacions contenia prescripcions lingüístiques en altres àmbits ni regulava el món del consum i l'empresa. La norma més destacada en aquest àmbit va ser la nova llei orgànica d'educació. La llei orgànica 3/2020, conté una millora en no imposar l'ensenyament en castellà com a llengua vehicular en tots els territoris com preveia la llei anterior, i permet a les autonomies establir programes d'immersió lingüística. Tot i això, la nova llei (coneguda popularment com a Llei Celaá) imposava, com totes les lleis d'educació anteriors, l'aprenentatge del castellà arreu de l'Estat, sense distingir els territoris on aquesta llengua és l'idioma autòcton d'aquells on no ho és, i limitava la possibilitat de l'ensenyament obligatori de les altres llengües a les comunitats autònomes on són oficials. A més, la norma preveia que les Comunitats Autònomes amb llengua oficial diferent del castellà podien establir exempcions en l'aprenentatge d'aquestes llengües, però no preveia cap eximent equivalent d'aprendre castellà. Aquesta norma reproduïa a la perfecció l'esquema supremacista de la Constitució espanyola: el castellà és obligatori per a tothom i arreu del territori estatal, sense exempcions, mentre que les altres llengües només ho poden ser en territoris específics, si ho preveuen normes específiques i en una mesura diferent del castellà.

L'etiquetatge i les instruccions és un àmbit diferent de l'anterior d'etiquetatge perquè inclou també les instruccions d'ús, per bé que les normes sobre instruccions que no contenen obligacions també en l'etiquetatge són escasses. En tot cas, en el pla estatal aquestes regulacions solen ser poc nombroses perquè bona part de les competències en matèria de mercat estan transferides a la Unió Europea. El 2020 les normes estatals d'etiquetatge i instruccions suposaven el 6,7%, 4 de 60. Una d'aquestes normes contenia també prescripcions lingüístiques discriminatòries en un altre àmbit, el de les obligacions empresarials. Com és natural, totes quatre regulacions d'etiquetatge i instruccions afectaven el món del consum. D'entre aquestes normes es pot destacar el Reial Decret

428/2020, que regula les plantes de viver de fruiters i determina que les etiquetes i els documents d'acompanyament obligatoris d'aquests productes han d'estar redactats «al menos, en la lengua oficial del Estado».

Les normes que regulen el funcionament intern de les administracions i les relacions entre elles van ser 7 l'any 2020, l'11,7%. Una de les 7 normes tocava també secundàriament l'àmbit de les certificacions, els títols i els carnets, i una altra tractava aquest mateix àmbit i també el dels requisits de coneixement. Com és evident cap de les 7 normes no regulava el món de l'intercanvi comercial: aquest àmbit recull les normes que inclouen previsions que privilegien el castellà i releguen el català en els procediments interns del sector públic (les interaccions de l'administració amb les empreses queden recollides en l'àmbit «relacions dels ciutadans amb l'administració»). Amb tot, cal fer notar que algunes d'aquestes normes tenen un efecte considerable en els ciutadans. Per exemple, una resolució de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat de 15 de juny de 2020 estableix que els òrgans gestors dels procediments intermedis i no intermedis hauran de registrar un seguit de documents a la Base de Dades Nacional de Subvencions (BDNS) com a mínim en castellà. Aquesta norma, per bé que regula els processos interns del sector públic, té un efecte molt rellevant en els ciutadans perquè, en obligar de partida i uniformement que les administracions tinguin aquests documents en castellà per a la seva inclusió a la BDNS, facilita que les entitats amb recursos més migrats deixin de fer-ho en català i això significa que els ciutadans no hi tindran accés en aquest idioma.

En la nova classificació l'àmbit de les obligacions empresarials comprèn totes aquelles normes que imposen a les empreses l'ús de la llengua castellana per a desenvolupar la seva activitat, a excepció de les que ho fan en l'etiquetatge, que tenen un àmbit propi. El 2020 hi va haver 9 normes estatals d'aquesta mena, el 15%. Com és obvi, totes intervenien en el mercat. Secundàriament, 2 d'aquestes normes incorporaven obligacions per a l'administració. Al marge de la norma reguladora del sector del joc explicada abans, en aquest àmbit es pot destacar el Reial Decret 1090/2020, que desenvolupava la llei 55/2007, del cinema, i que modificava un reglament anterior que regulava la documentació obligatòria però que mantenia explícitament l'obligació de les productores de presentar a les autoritats els diàlegs en llengua castellana i la documentació acreditativa dels drets de tinença de les pel·lícules, així com les sol·licituds de coproducció internacional.

El sisè àmbit en què poden caure les normes lingüísticament discriminatòries és el de la promoció, que recull totes aquelles regulacions que encomanen el foment en exclusiva de la llengua castellana –l'ús, l'apreciació, el coneixement, el prestigi– a les institucions que tenen jurisdicció també sobre la població i els territoris catalanoparlants. Les normes

estatals en aquest àmbit van ser 3 l'any 2020, el 5%. Una de les normes en qüestió també afectava de manera directa els procediments interns de l'administració. Com és natural, les tres normatives no interferien directament en el mercat perquè regulaven el comportament del sector públic. Dues d'aquestes normes, el Reial Decret 2/2020 i una ordre del Ministeri de Cultura i esports, l'Ordre CUD/1313/2019, encomanaven a aquest departament la «promoción y difusión de la cultura en español». La tercera norma era el Reial Decret 644/2020, que encarregava a una direcció general del Ministeri d'Afers exteriors que fes «promoción y defensa de la lengua española en las instituciones de la Unión Europea». Aquest darrer decret, a més, assignava a un òrgan administratiu del ministeri la tasca de traduir al castellà o a «otras lenguas extranjeras» (sic) els documents diplomàtics.

El setè àmbit de la nova classificació és el de les relacions dels ciutadans amb l'administració, que recull totes aquelles normes que imposen o afavoreixen l'ús del castellà i no fan el mateix per al català en les comunicacions que els usuaris dels serveis públics tenen amb els gestors d'aquests serveis. Es tracta de normes que imposen obligacions i garanteixen privilegis als ciutadans, a l'administració o a ambdues parts. L'any 2020, el Butlletí Oficial de l'Estat espanyol va publicar 8 normes d'aquestes aprovades per les institucions generals espanyoles, el 13,3%. Cap de les vuit normes regulava l'intercanvi comercial, per bé que una regulava les comunicacions de l'administració amb els creditors estrangers i una altra preveia que el servei estatal d'ocupació preparés un model de contracte de treball per a pescadors i armadors. Una de les regulacions també incorporava obligacions en l'actuació interna de l'administració. Es pot destacar que quatre d'aquestes normes regulaven els documents acreditatius dels viatgers en relació amb la COVID i imposaven que estiguessin redactats en llengua castellana o en alguna altra llengua d'entre unes poques europees.

Les normes amb requisits de coneixement són aquelles que exigeixen o premien el coneixement del castellà per a obtenir una determinada condició social o per a la realització de determinades professions. El 2020 hi va haver 4 normes estatals (el 6,7%) d'aquesta mena, una de les quals regulava també aspectes de l'àmbit de les certificacions, els títols i els carnets. En tots els casos es tractava de normes que no interferien de manera directa en l'intercanvi comercial. La norma que abastava també l'àmbit de les certificacions era el Reial Decret 1049/2020, que modificava el reglament regulador del procediment d'adquisició de la ciutadania espanyola per residència. El reglament original imposava que els sol·licitants de la ciutadania tinguessin un certificat de coneixement de la llengua castellana com a prova d'integració, obtingut amb unes proves obligatòriament presencials. El nou reial decret establia que les proves podrien ser també telemàtiques

però mantenia l'obligatorietat de certificar el coneixement de la llengua castellana per obtenir la ciutadania i evitava de valorar de manera equivalent la llengua catalana.

Aquesta norma, com la d'educació tractada abans en aquest report, reproduïa de manera perfecta l'esquema supremacista de la Constitució espanyola: el coneixement del castellà és exigint a tots els ciutadans, fins i tot quan viuen en poblacions i territoris amb una altra llengua autòctona, tradicional o encara predominant, mentre que aquests altres idiomes no tenen un estatus equivalent ni tan sols dins d'aquests territoris. En les democràcies plurilingües aquest plantejament seria impensable: o bé les diverses llengües de l'Estat tindrien el mateix estatus arreu del territori estatal o bé –més habitualment– cadascuna tindria un estatus predominant en aquells territoris on és la llengua tradicional. En el cas espanyol, en canvi, el castellà rep un reconeixement superior i els seus parlants són tractats com el model de ciutadà al qual els immigrants s'han d'integrar, fins i tot quan viuen en poblacions en què aquesta llengua no té l'hegemonia social.

El novè àmbit temàtic de la nova classificació és el dels requisits en la petició d'ajuts i en la candidatura a premis. Es tracta d'aquelles normes que imposen l'ús de la llengua castellana en les sol·licituds de subvencions, ajudes i beques, en la candidatura a premis i en la documentació adjunta, o que requereixen que els sol·licitants coneguin aquest idioma o puguin expressar-s'hi, sense fer previsions equivalents per a la llengua catalana. L'any 2020 hi va haver 14 normes estatals d'aquesta mena, l'àmbit més nombrós amb diferència pel que fa a la normativa de l'administració general espanyola. Cap de les 14 normes afectava directament, com és lògic, l'intercanvi comercial. Una d'aquestes normes regulava secundàriament aspectes pertanyents a l'àmbit de l'educació. Com a exemples de les normes recollides en aquest àmbit se'n poden destacar tres. En primer lloc, es pot esmentar l'ordre del Ministeri d'Economia i empresa ECE/1301/2019, que requereix que les sol·licituds d'ajudes a Red.es, una entitat pública de foment empresarial, així com la documentació adjunta, estiguin redactades en castellà. En segon lloc, es pot esmentar una resolució del 24 de juny del Consell de Seguretat Nuclear, que estableix que els sol·licitants d'unes beques per a la formació en seguretat nuclear i protecció radiològica han de tenir «dominio hablado y escrito del idioma español» i valora com a mèrit que tinguin coneixements d'altres idiomes oficials de la Unió Europea o de tercers països rellevants a la matèria (el coneixement de les llengües de l'Estat espanyol diferents del castellà no és ni un requisit ni un mèrit). En tercer lloc es pot mencionar una resolució del 16 de juny de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), que preveu que els treballs candidats a uns premis a les bones pràctiques en el compliment del Reglament general de Protecció de dades i la Llei orgànica de Protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, així com la documentació adjunta als treballs, s'han de lliurar en llengua castellana (si

els treballs han estat escrits en una altra llengua, se n'ha de presentar com a mínim la traducció al castellà, que va a càrrec del candidat).

Aquest darrer cas és un exemple clar de com aquestes lleis poden arribar a castellanitzar, fins i tot, una administració catalana que funciona en la seva llengua pròpia i oficial. Justament, en la convocatòria de 2020, un treball de la Diputació de Tarragona sobre el sistema d'ajudes als municipis per a adaptar-se als requeriments de la legislació de protecció de dades va ser reconegut amb un accésit de la modalitat B. El treball, «Adaptación de las entidades locales de Tarragona, a la normativa de protección de datos, papel que desempeña la Unidad de Secretaría Intervención (USIM) de la Diputación de Tarragona», relata la tasca d'assessorament i prestació de personal de la Secretaria d'Intervenció Municipal per al compliment de les normes i ha estat [publicat al web de l'AEPD](#) només en castellà. Aquest organisme català, que funciona normalment en català per decisió dels seus membres, que així ho van aprovar per reglament, es veu obligat, doncs, a presentar en castellà un premi a un organisme estatal d'un estat plurilingüe on el català és llengua pròpia però no és acceptat per les autoritats centrals. Plataforma per la Llengua ha pogut saber, a més, que el treball, que és un resum d'actuacions redactat expressament per al premi, es va fer originalment en català i va haver de ser traduït posteriorment al castellà per poder ser presentat i finalment premiat, fet que suposa una inversió superior de temps per part dels servidors públics de la Diputació que el que haguessin destinat en cas de poder-lo presentar en la seva llengua.

El darrer dels àmbits de la nova classificació és el de la simbologia i el reconeixement, que coincideix amb l'àmbit de simbologia de la classificació anterior. S'hi recullen aquelles normes que sense incorporar imposicions o privilegis propis d'altres àmbits temàtics identifiquen les institucions que també tenen jurisdicció sobre els territoris catalanoparlants amb la llengua castellana però no així amb la catalana. Són normes que no imposen o privilegien de manera directa el castellà però que d'una manera o altra li atorguen un estatus simbòlic superior al català. En el pla estatal el 2020 les normes estatals d'aquesta categoria van ser 3, el 5%. Cap d'elles regulava directament el món del consum i tampoc no contenien prescripcions lingüístiques discriminatòries en altres àmbits fora del de la simbologia. La primera d'aquestes regulacions era el Reial Decret 493/2020, que modificava un altre decret que establia les unitats legals de mesura. Aquest nou decret mantenia explícitament de l'altra norma la validesa de les «denominaciones castellanizadas de uso habitual de las unidades» si les reconeixia la Reial Acadèmia Espanyola, sense fer cap previsió equivalent per les denominacions catalanitzades. La segona d'aquestes normes era el Reial Decret 1113/2020, d'aprovació dels estatuts de la Reial Acadèmia de Ciències

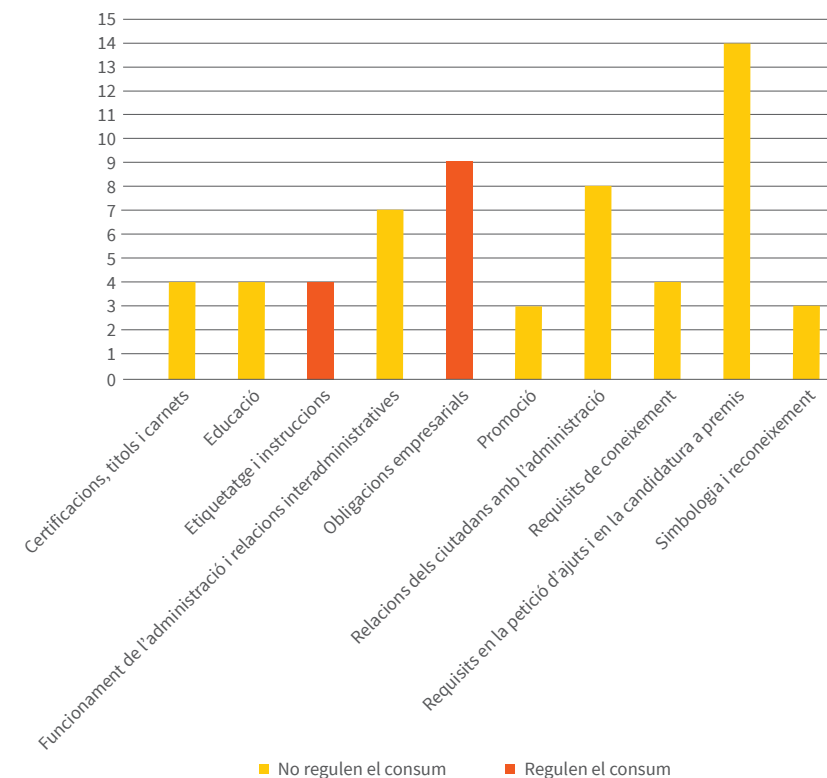
Exactes, Físiques i Naturals d'Espanya. Aquest decret establia que una de les finalitats d'aquesta acadèmia oficial era fixar la terminologia científica i tècnica en «lengua española», d'acord amb les acadèmies de ciències iberoamericanes i la Reial Acadèmia Espanyola. Novament, la norma no feia cap previsió per a la terminologia en català. Finalment, la tercera norma de l'àmbit de la simbologia va ser el Reial Decret 1110/2020, d'aprovació del Pla Estadístic Nacional 2021-2024. Aquesta norma preveia que un dels objectes d'estudi de «l'Estadística de Acció Educativa en el Exterior» serien els «Centros docentes, secciones españolas en centros extranjeros, secciones bilingües, escuelas europeas, agrupaciones y aulas de lengua y cultura española, asesorías técnicas, centros de convenio, auxiliares de conversación y profesoras visitantes». Aquest redactat significava que només els centres que promouien el castellà serien considerats «acció educativa a l'exterior».

Disposicions lingüísticament discriminatòries aprovades per les institucions generals de l'Estat el 2020

Àmbit principal	Regulen l'intercanvi comercial i l'empresa	Regulen altres aspectes	Total
Certificacions, títols i carnets	0	4	4
Educació	0	4	4
Etiquetatge i instruccions	4	0	4
Funcionament de l'administració i relacions interadministratives	0	7	7
Obligacions empresarials	9	0	9
Promoció	0	3	3
Relacions dels ciutadans amb l'administració	1	7	8
Requisits de coneixement	0	4	4
Requisits en la petició d'ajuts i en la candidatura a premis	0	14	14
Simbologia i reconeixement	0	3	3
Total	14	46	60

Font: Elaboració pròpia mitjançant la recerca al BOE

Normes estatals classificades pel seu àmbit principal i segons si regulen l'intercanvi comercial i el consum

3. La normativa aprovada per les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals

Actualment, la Unió Europea és la principal porta d'entrada de les normes que discriminen la llengua catalana en benefici del castellà als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol. En bona part, això és una conseqüència dels amplis poders en matèria d'ordenació del mercat que els estats membres han transferit a les institucions europees. En una mesura molt menor, aquest mateix fenomen es reproduïx també en les organitzacions internacionals de què forma part l'Estat espanyol i, singularment, l'Organització de les Nacions Unides.

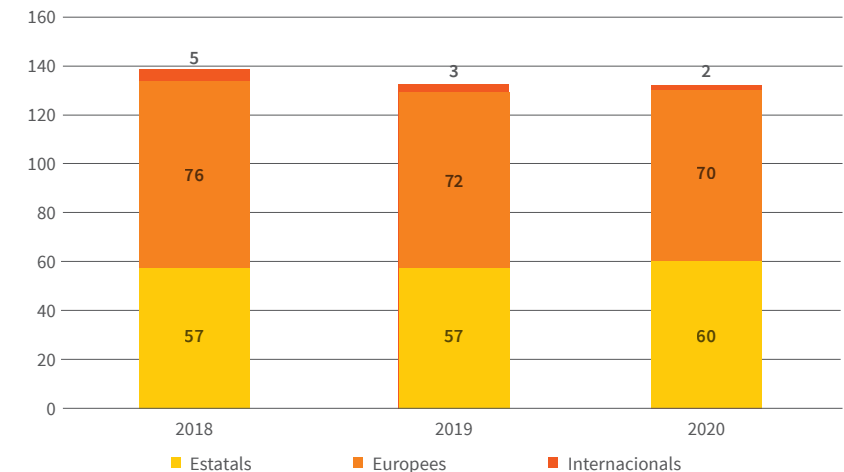
La Comissió i el Parlament europeus aproven constantment normativa que regula aspectes lingüístics. Algunes d'aquestes normes regulen el funcionament intern de l'administració comunitària, les potestats de les autoritats dels estats membres i els drets lingüístics dels ciutadans en la seva relació amb la Unió Europea. Unes altres normes, la majoria, regulen el mercat comú i, molt específicament, l'etiquetatge dels productes comercials. Totes aquestes normes tendeixen a afavorir les llengües oficials de la Unió Europea i dels estats membres, que són privilegiades i exigides en alguns àmbits i per les quals sovint es fan excepcions en matèria d'unitat de mercat. Les organitzacions internacionals també aproven algunes normes amb conseqüències adverses per al català, per bé que són molt menys nombroses que les europees. Generalment, es tracta de reglaments de les Nacions Unides que regulen criteris uniformes en l'homologació de béns comercials.

Com ja s'ha apuntat al primer apartat d'aquest report, però, la manera amb què la Unió Europea i les organitzacions internacionals privilegien el castellà i releguen el català és generalment indirecta i és en última instància atribuïble a una decisió de les autoritats espanyoles. Les regulacions de la Unió Europea amb prescripcions lingüístiques solen distingir les llengües que són oficials de la Unió o dels seus estats membres de les que no ho són sense esmentar-les pel nom. Si el català esdevingués una llengua oficial estatal i comunitària quedaria protegit per tota mena de regles comunitàries sense que calgués fer-los cap modificació. Si el català no té un estatus oficial en cap d'aquests dos plans de

govern és perquè el legislador estatal s'ha oposat a fer-lo oficial a la Constitució espanyola i perquè l'executiu mai no ha volgut demanar a la Unió Europea que el reconegui com a oficial de les institucions comunitàries. Les normes de les organitzacions internacionals que beneficien el castellà a costa del català generalment reproduïxen el mateix patró: el castellà queda protegit en tant que «llengua del país» o «llengua nacional», estatus que les autoritats administratives i judicials espanyoles no reconeixen al català perquè el castellà és l'únic idioma oficial de l'Estat.

L'any 2020 la Unió Europea va aprovar 70 normes amb continguts lingüístics discriminatoris per al català i les Nacions Unides en van aprovar 2. En total, el 54,5% de la normativa privilegiadora del castellà i relegadora del català es va aprovar fora de les fronteres de l'Estat espanyol. Les xifres són molt similars a les de l'any 2019, quan les normes europees van ser 72 i les internacionals en van ser 3. També s'assemblen a les de l'any 2018, quan en van ser 76 i 5, respectivament.

Normes lingüísticament discriminatòries aprovades entre 2018 i 2020

Les dues normes de les Nacions Unides de 2020 van ser el Reglament núm. 126 i el Reglament núm. 44. El primer establia prescripcions uniformes sobre l'homologació

dels sistemes de separació destinats a protegir els passatgers contra el desplaçament de l'equipatge i subministrats com a equipament no original del vehicle. La norma establia que aquests sistemes s'havien de comercialitzar acompanyats d'instruccions en la «llengua o las lenguas del país en el que vaya a ponerse a la venta». El segon reglament establia disposicions uniformes sobre l'homologació de sistemes de retenció d'infants ocupants de vehicles de motor. Novament, aquests sistemes havien d'anar acompanyats d'instruccions en la «llengua del país» de comercialització. Prescripcions com aquestes, interpretades per les autoritats espanyoles com referents únicament al castellà, única llengua oficial del conjunt del «país», afavoreixen l'hegemonia d'aquest idioma i creen una situació desfavorable per al manteniment del català; com que el castellà és obligatori de partida, la presència del català en les instruccions d'aquests productes esdevé un sobrecoast, que a més és superflu si es té en compte que la gran majoria de catalanoparlants comprenen el castellà, com els imposa la Constitució espanyola.

Les normes europees de 2020, com les d'anys anteriors, també estaven molt focalitzades en la regulació de l'intercanvi comercial: 51 de les 70 regulacions comunitàries intervenien el mercat i les empreses, el 72,9%. A més, 37 de les normes, el 52,9%, regulaven específicament l'etiquetatge comercial de diversos productes. Si es distribueixen les normes amb la classificació per àmbits temàtics explicada en l'apartat de les normes estatals, n'hi ha fins a 7 de les 10 categories: 1) les certificacions, títols i carnets; 2) l'etiquetatge i les instruccions; 3) el funcionament de l'administració i les relacions interadministratives; 4) les obligacions empresarials; 5) la promoció; 6) les relacions dels ciutadans amb l'administració; 7) la simbologia i el reconeixement. L'àmbit amb més normes va ser, de lluny, el de l'etiquetatge i les instruccions. Els àmbits de l'educació, els requisits de coneixement i els requisits en la petició d'ajuts i en la candidatura a premis no reunien cap norma europea: l'educació és una competència eminentment estatal, la Unió Europea no sol exigir el coneixement del castellà i els estats gestionen moltes més ajudes directes que no pas la Unió.

L'àmbit de les certificacions, els títols i els carnets va reunir el 2020 5 normes comunitàries discriminatòries, el 7,1%. Una de les normes, el Reglament d'Execució (UE) 2020/602, imposava l'ús de la llengua oficial de l'estat de comercialització en l'emissió d'uns certificats zootècnics per als animals reproductors i el seu material reproductiu. Les altres 4 normes imposaven de manera conjunta o indistinta l'ús de les llengües dels estats i de la Unió. Per exemple, un protocol d'associació entre la Unió Europea, els seus estats membres i els països centre-americans arran de l'adhesió de Croàcia a la UE establia que els certificats de circulació d'una determinada classe de mercaderies havien d'incloure una frase determinada, que es proveïa en una llista tancada de llengües entre les quals hi havia el castellà però no el català.

El segon àmbit, el de l'etiquetatge i les instruccions, va recollir, com ja s'ha dit, 37 normes, el 52,9% del total de les europees. 4 d'aquestes normes imposaven el castellà en l'etiquetatge en tant que llengua oficial d'estat i una ho feia en tant que llengua oficial de la Unió. Tanmateix, es tractava molt majoritàriament de normes que imposaven el castellà sense concretar si era en condició de llengua oficial de l'Estat espanyol o de la Unió Europea: passava en 32 dels 39 casos. Eren generalment Reglaments d'Execució que establien les denominacions comercials de determinats productes i que imposaven indicacions i advertiments en el seu etiquetatge i embalatge. Com que les versions oficials de les normes de la Unió Europea només existeixen en les llengües oficials de la mateixa Unió, i com que l'Estat espanyol usa la versió en castellà d'aquestes normes, les denominacions i els advertiments arriben al mercat espanyol de partida en castellà. A més, aquests productes són sovint alimentaris i una norma europea de 2011, el Reglament (UE) 1169/2011, només permet a les autoritats estatals que exigeixen que l'etiquetatge dels aliments es faci en llengües oficials de la Unió (però no pas en altres, com el català), cosa que fa l'Estat espanyol exigint únicament el castellà en l'etiquetatge al Reial Decret Legislatiu 1/2007 (no només per als aliments, sinó per a tots els productes que no es produeixen i es comercialitzen en una sola comunitat autònoma). Per tots aquests motius, totes les normes d'aquesta categoria privilegiaven el castellà en l'etiquetatge.

Fins a 11 normes europees de 2020 pertanyien a l'àmbit del funcionament de l'administració i les relacions interadministratives, el 15,7%. En un cas, el castellà era privilegiat en tant que llengua oficial d'un estat membre; en 8 casos ho era en tant que llengua oficial de la Unió; en un cas ho era tant perquè és oficial d'estat com de la Unió, i en un darrer cas ho era sense que sigui clar en condició de què. En aquesta categoria es pot destacar la Decisió (UE) 2020/135, sobre l'Acord de retirada del Regne Unit de la Unió Europea, que establia un Comitè Mixt que funcionaria en totes les llengües oficials de les dues parts. També es poden destacar unes «Instruccions pràctiques a les parts sobre els afers sotmesos al Tribunal de Justícia», que remarcava que els estats poden utilitzar la seva llengua oficial quan participen en una vista oral, mentre que en els altres casos les parts han d'utilitzar la llengua oficial de la Unió triada pel demandant (aquesta regulació també tocava, en aquest sentit, les relacions dels ciutadans amb l'administració).

L'àmbit de les obligacions empresarials diferents de les d'etiquetatge comprenia 9 normes europees el 2020, el 12,9%. En 3 casos, el castellà es veia beneficiat per ser llengua oficial d'estat; en 5 per ser oficial de la Unió, i en un tant per una cosa com l'altra. Com a exemple d'aquesta mena de normes es pot destacar el Reglament (UE) 2020/1056, sobre informació electrònica relativa al transport de mercaderies, que establia que les plataformes que

tractessin dades sobre transport de mercaderies havien de tenir-les a disposició de les autoritats en qualsevol de les llengües oficials comunitàries. Un altre exemple és el Reglament (UE, Euratom) 2020/2223, que modificava un reglament interior sobre cooperació amb la Fiscalia Europea i establia que els operadors econòmics investigats per l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraud podien fer servir la llengua oficial de l'estat membre en què es trobessin.

Les normes europees en matèria de promoció lingüística són generalment escasses. L'any 2020 només n'hi va haver una, l'1,4%, que beneficiava les llengües oficials de la Unió. Es tractava del Reglament d'Execució (UE) 2020/857, que establia els principis que han d'incloure's en el contracte entre la Comissió Europea i el registre del domini d'internet «.eu». Aquest reglament marcava que el registre «.eu» havia de reforçar la identitat europea i promoure els seus valors, entre els quals hi havia el «multilingüisme». Per concretar aquesta finalitat, el domini «.eu» havia d'incentivar «de manera activa l'ús de totes les llengües oficials de la Unió Europea».

Un total de 5 normes europees de 2020 tenien com a aspecte lingüístic principal les relacions dels ciutadans amb l'administració, el 7,1%. En un dels casos, les llengües beneficiades eren les oficials dels estats i en quatre ho eren les de la Unió Europea. D'aquesta categoria es pot destacar la Decisió del Supervisor Europeu de Protecció de Dades de 15 de maig de 2020, per la qual s'adopta el Reglament Intern de l'SPD. Aquest Reglament encomanava al sudit supervisor que tramités les reclamacions dels ciutadans sobre protecció de dades, sempre que se li adrecessin en una llengua oficial de la Unió Europea; a més, els havia de respondre en la mateixa llengua.

El darrer dels àmbits, el de simbologia i reconeixement, va reunir l'any 2020 2 normes europees. Com ja s'ha dit, aquestes normes identifiquen les institucions amb una o un seguit de comunitats lingüístiques però exclouen d'aquesta representació simbòlica –d'aquest reconeixement– la comunitat lingüística catalana. Són normes que envien als catalanoparlants el senyal que les institucions no són tan seves com ho són d'altri. Una de les dues normes europees en aquesta matèria privilegiava les llengües oficials dels estats i la tercera beneficiava les de la Unió Europea. En el primer cas, es tractava del Reglament Delegat (UE) 2020/257, que complementava un reglament anterior sobre estadístiques europees en l'àmbit de les variables sobre la població activa. Aquest reglament preveia tres variables que exaltaven simbòlicament el castellà en tant que llengua de l'Estat: «Competencias en la lengua principal del país de acogida antes de migrar», «Competencias actuales en la lengua principal del país de acogida» i «Participación en un curso de la lengua principal del país de acogida». En el segon cas, es tractava de la Decisió (UE) 2020/2090 del Banc Central Europeu, de modificació d'una decisió anterior

sobre denominacions, especificacions, reproducció, canvi i retirada dels bitllets de banc denominats en euros. Aquesta norma establia que les reproduccions intangibles de bitllets d'euros a internet serien lícites si duien sobreposada, en un format específic, la paraula «SPECIMEN» o el seu equivalent en una altra llengua oficial de la Unió Europea.

Disposicions lingüísticament discriminatòries aprovades per les institucions de la Unió Europea i les organitzacions internacionals el 2020

	Disposicions comunitàries			Disposicions de les Nacions Unides	Total
	Imposen les llengües oficials dels estats	Imposen les llengües oficials de la Unió	Imposen les llengües oficials dels estats o de la Unió conjuntament o indistintament		
Certificacions, títols i carnets	1	0	4	0	5
Etiquetatge i instruccions	4	1	32	2	39
Funcionament de l'administració i relacions interadministratives	1	8	2	0	11
Obligacions empresarials	3	5	1	0	9
Promoció	0	1	0	0	1
Relacions dels ciutadans amb l'administració	1	4	0	0	5
Simbologia i reconeixement	1	1	0	0	2
Total	11	20	39	2	72

Font: Elaboració pròpia mitjançant la recerca al BOE

4. Conclusions

El nacionalisme espanyol, ideologia hegemònica a l'estat homònim, es caracteritza en l'aspecte lingüístic, en la seva versió històricament dominant, pel supremacisme castellà. Les ideologies supremacistes són aquelles que propugnen la desigualtat en drets i reconeixement simbòlic de diverses comunitats igualment autòctones que coexisteixen en un territori regit per unes mateixes lleis i un mateix govern, desigualtat formal que justifiquen en una pretesa desigualtat substantiva. Sobre un pretès caràcter del castellà de llengua «comuna» i «nacional» d'Espanya, argumentat sovint amb relats històricament revisionistes, el nacionalisme espanyol dominant justifica la primacia d'aquest idioma, la seva oficialitat en exclusiva en les institucions «comunes» i l'obligació dels ciutadans amb altres idiomes familiars (qualificats de «particulars» o «privatius») de conèixer-lo, sense que puguin esperar cap reciprocitat dels ciutadans de llengua familiar castellana ni del mateix estat.

Aquesta ideologia antiigualitària és plasmada en l'arranjament constitucional actual, concretament a l'article 3 de la Constitució espanyola de 1978, i condiona de manera decisiva la normativa lingüística específica que aproven les institucions regularment. Per bé que des d'una perspectiva històrica el règim actual no és el més repressiu lingüísticament, que l'Estat s'identifiqui exclusivament amb el castellà, que li atorgui un estatus superior i que el faci de coneixement obligatori són elements que dibuixen un terreny de joc desfavorable a la continuïtat del català com a llengua societària als territoris en què és la llengua autòctona i històricament majoritària. En el pla europeu, la normativa lingüística es veu afectada tant per l'oficialitat estatal exclusiva del castellà com per la negativa de les institucions espanyoles de sol·licitar l'oficialitat comunitària del català.

El marc constitucional espanyol i la no oficialitat europea del català fan possible l'aprovació regular de normes que imposen o privilegien el castellà en tota mena d'àmbits als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol. L'any 2020, les institucions centrals espanyoles, la Unió Europea i les organitzacions internacionals de què l'Estat espanyol és membre van aprovar 132 normes d'aquestes característiques. Es tracta de xifres semblants a les dels anys directament anteriors: el 2019 van ser 133 i el 2018 139. Aquestes xifres mostren que el relat del nacionalisme espanyol segons el qual el castellà és una llengua desregulada, l'extensió de l'ús de la qual s'explica únicament per la seva potència demogràfica i la seva utilitat pràctica, en front d'un català fortament incentivat i imposat pel sector públic, és capciós i fals.

Les Corts Generals, l'executiu espanyol i l'administració general de l'Estat van aprovar l'any 2020 fins a 60 normes que privilegiaven o exigien l'ús del castellà sense fer previsions equivalents per al català. El 21,7% d'aquestes normes intervenien directament en l'intercanvi comercial i en el funcionament de les empreses privades. Novament, les xifres eren semblants a les dels anys anteriors: tant el 2019 com el 2018 aquestes institucions havien aprovat 57 normes lingüísticament discriminatòries, i en tots dos casos les que intervenien el mercat eren al voltant del 20%. Els àmbits temàtics concrets regulats per aquesta legislació discriminatòria eren molt variats: les certificacions, títols i carnets, l'educació, l'etiquetatge i les instruccions, el funcionament intern de l'administració i les relacions interadministratives, les obligacions empresarials, la promoció, les relacions dels ciutadans amb l'administració, els requisits de coneixement, els requisits en la petició d'ajuts i en la candidatura a premis, la simbologia i el reconeixement. Les normes de les institucions espanyoles estaven distribuïdes de manera prou homogènia entre tots aquests àmbits, però tenien una incidència destacable en l'àmbit dels requisits en la petició d'ajudes i la candidatura a premis.

La Comissió, el Parlament, els organismes i l'administració europeus van aprovar el 2020 70 normes que afectaven adversament el català als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol i l'Organització de les Nacions Unides en va aprovar 2. El 2019 les institucions europees havien aprovat també 72 normes discriminatòries i les organitzacions internacionals 3, mentre que el 2018 n'havien aprovat 76 i 5 respectivament. Això mostra que al llarg dels darrers anys la normativa lingüísticament discriminatòria ha tingut uns ritmes d'aprovació constants. Els àmbits temàtics en què es distribuïen les normes europees i internacionals eren més reduïts que els de les estatals: les certificacions, títols i carnets, l'etiquetatge i les instruccions, el funcionament de l'administració i les relacions interadministratives, les obligacions empresarials, la promoció, les relacions dels ciutadans amb l'administració, la simbologia i el reconeixement. A més, l'àmbit de l'etiquetatge i les instruccions va acumular 39 de les 74 normes. Les normes comunitàries i internacionals, doncs, estaven molt més focalitzades en àmbits específics que no pas les estatals, una conseqüència del fet que les competències de la Unió Europea i de les organitzacions internacionals estan centrades en la regulació del mercat i del comerç.

Aquest report té la doble finalitat d'informar sobre el fenomen de la legislació lingüísticament discriminatòria –explicar la situació real, desmentir mites i errors de percepció, etc.– i de conscienciar els parlants de català i les persones sensibles a les discriminacions estructurals que la situació actual no és ni justa ni l'única possible. El coneixement d'un marc legal advers i discriminatori ha d'apoderar la població sensibilitzada per exigir canvis i àdhuc per modificar les pròpies actituds que contribueixen

a minoritzar la llengua. En això, aquest report serveix un objectiu més gran que també tenen el de queixes i el de discriminacions lingüístiques a mans de l'administració. Tots aquests reports cerquen esquarterar l'hegemonia discursiva del supremacisme castellà i donar a la població sensibilitzada les eines i els conceptes necessaris per pensar la realitat del català des d'una òptica més favorable als drets lingüístics i a la igual dignitat de totes les comunitats culturals i lingüístiques. La comunitat catalanoparlant té dret a viure amb la mateixa plenitud i garanties que les comunitats lingüístiques europees de mida similar, de mida mitjana: la neerlandesa, la txeca, la danesa, etc. Si els parlants d'aquestes llengües poden tenir els procediments judicials en llur llengua, per què no els catalanoparlants? Si l'etiquetatge alimentari és garantit en llur llengua, per què no als catalanoparlants? Si poden comunicar-se amb les autoritats del seu estat en llur llengua, per què no els catalanoparlants? Si aquest report ajuda a fer avançar la visió que tota comunitat lingüística té dret a desenvolupar-se plenament en la pròpia llengua dins del territori propi, haurà aconseguit el seu objectiu.

5. Annex. Normativa que privilegia i afavoreix el castellà i relega el català

En aquest apartat annex es poden consultar les 132 normes aprovades durant l'any 2020 que discriminen els catalanoparlants als territoris del domini lingüístic català de l'Estat espanyol. Com ja s'ha dit, es tracta de normes que imposen o privilegien l'ús del castellà en aquests territoris o en les institucions que hi tenen jurisdicció i que hi releguen el català, n'obstaculitzen l'ús o, simplement, no li donen una protecció equivalent.

Les normes estan classificades en cinc apartats diferents. El primer apartat recull les 60 normes discriminatòries aprovades directament per les institucions generals de l'Estat espanyol. El segon comprèn els 11 casos de legislació europea que privilegia el castellà en tant que llengua oficial d'un estat membre, estatus que el català no té. El tercer apartat recull els 20 casos de normativa comunitària que privilegia el castellà perquè és una llengua oficial de la Unió Europea, a diferència del català. El quart presenta els 39 casos de normativa europea que privilegia el castellà tant perquè és una llengua oficial comunitària com perquè és la llengua oficial de l'Estat espanyol, o que l'imposa de manera indirecta sense que es faci explícit en quina condició ho fa. Finalment, el darrer apartat ofereix les 2 normes d'organitzacions internacionals de què l'Estat espanyol forma part que privilegien la llengua castellana en territoris catalanoparlants.

5.1. Normativa de l'administració general de l'Estat

- 1. Orden ECE/1301/2019, de 17 de diciembre, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión de ayudas por la Entidad Pública Empresarial Red.es, M.P., a programas para el desarrollo del emprendimiento tecnológico y la demanda tecnológica, en el marco de la Acción Estratégica de Economía y Sociedad Digital del Programa Estatal de I+D+i orientada a retos de la sociedad.** S'imposa l'obligació que les sol·licituds d'ajudes a l'Entitat Pública Empresarial Red.es en el marc de diversos programes per al desenvolupament de l'emprenedoria i de la demanda tecnològiques, així com la documentació corresponent, estiguin redactades com a mínim en castellà.
- 2. Orden ECE/1302/2019, de 17 de diciembre, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión de ayudas por la Entidad Pública Empresarial Red.es, M.P., al desarrollo tecnológico y contenidos digitales, en el marco de la Acción Estratégica de Economía y Sociedad Digital del Programa Estatal de I+D+i orientada a retos de la sociedad y del Programa Estatal de liderazgo empresarial en I+D+i.** S'imposa l'obligació que les sol·licituds d'ajudes a l'Entitat Pública Empresarial Red.es en el marc de diversos programes per al desenvolupament tecnològic i de continguts digitals, així com la documentació corresponent estiguin redactades com a mínim en castellà.
- 3. Real Decreto 700/2019, de 29 de noviembre, por el que se modifica el Real Decreto 1850/2009, de 4 de diciembre, sobre expedición de títulos académicos y profesionales correspondientes a las enseñanzas establecidas por la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación, para fijar el formato, el contenido y el soporte documental del Suplemento Europeo al Título de las Enseñanzas Artísticas.** S'estableix que el suplement europeu del títol dels ensenyaments artístics s'ha d'expedir obligatòriament en castellà i en anglès i es deixa com una opció que es faci també en la «llengua cooficial de la Comunidad Autónoma».
- 4. Real Decreto 2/2020, de 12 de enero, por el que se reestructuran los departamentos ministeriales.** S'estableix com a objectiu del Ministeri de Cultura i Esports la proposta i execució de la política del govern espanyol en matèria de promoció i difusió de «la cultura en español». No es diu res de la cultura en català.
- 5. Orden CUD/1313/2019, de 27 de diciembre, por la que se aprueba la Política de Seguridad de la Información en el ámbito de la administración electrónica del Ministerio de Cultura y Deporte.** Es recorda que és competència del Ministeri de Cultura i Esports la «promoció i difusió de la cultura en español».
- 6. Real Decreto-ley 3/2020, de 4 de febrero, de medidas urgentes por el que se incorporan al ordenamiento jurídico español diversas directivas de la Unión Europea en el ámbito de la contratación pública en determinados sectores; de seguros privados; de planes y fondos de pensiones; del ámbito tributario y de litigios fiscales.** Els mediadors d'assegurances i reassurances inscrits al registre d'un estat membre de la Unió Europea diferent d'Espanya hauran de presentar la documentació i la informació que els exigeixi la «Dirección General de Seguros y Fondos de Pensiones» obligatòriament en castellà. És obligatori de donar als partícips potencials i als beneficiaris dels fons de pensió informació adequada i transparent «al menos, en castellano». Les gestores hauran de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les condicions generals i les bases tècniques del pla «redactadas o traducidas al castellano». Determinats anuncis obligatoris relacionats amb la contractació pública es faran públics obligatòriament en «la lengua oficial de las instituciones de la Unión Europea elegida por la entidad contratante» i el text publicat en aquesta llengua serà l'únic amb validesa oficial. A més, es farà un resum dels punts més importants de cada anunci en les altres llengües oficials de les institucions de la Unió. Determinada informació s'ha de proveir en una llengua oficial de l'estat membre en què se situï el risc o de l'Estat membre del compromís.
- 7. Real Decreto 308/2020, de 11 de febrero, por el que se aprueba el Programa anual 2020 del Plan Estadístico Nacional 2017-2020.** El Ministeri d'Igualtat, «l'Instituto Nacional de Estadística» (INE) i l'Eurostat s'encarregaran de la traducció al castellà i l'adaptació al cas espanyol de l'enquesta europea sobre violència de gènere. El Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana actualitzarà part dels 2000 recursos de l'Atlas Nacional d'Espanya que formen la publicació «España en mapas una síntesis geográfica», i ho ha de fer tant en castellà com en anglès. El Ministeri d'Afers Econòmics i Transformació Digital elaborarà els onze números habituals de la publicació «Síntesis de los Indicadores Económicos» en castellà i en anglès. Diferents organismes, entre ells l'INE, en el context de l'Estadística de Defuncions segons la Causa de la Mort, hauran d'assegurar-se de la traducció al castellà de la nova versió del manual IRIS.

8. **Resolución de 8 de enero de 2020, de la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, por la que se publican los medios aceptables de cumplimiento y material guía, aprobados para las operaciones con aeronaves pilotadas por control remoto, en virtud del Real Decreto 1036/2017, de 15 de diciembre.** Els pilots hauran d'acreditar que tenen com a mínim un nivell operacional de castellà o anglès que els permeti establir les comunicacions oportunes en aquests idiomes. Necessitaran un certificat emès per un Centre Avaluator de Competència Lingüística o per altres vies expressament regulades. Els pilots que no tinguin acreditat un nivell expert hauran d'avaluar-se periòdicament (cada tres anys per als de nivell operacional i cada 6 per als de nivell avançat).
9. **Orden PCM/139/2020, de 17 de febrero, por la que se determinan las características, el diseño y el contenido de la evaluación de Bachillerato para el acceso a la Universidad, y las fechas máximas de realización y de resolución de los procedimientos de revisión de las calificaciones obtenidas en el curso 2019-2020.** S'estableix que les proves seran de les assignatures troncal i «en su caso, de la materia Lengua Cooficial y Literatura». El castellà és una assignatura troncal i obligatòria arreu de l'Estat per imposició directa d'aquesta mateixa norma, perquè és l'única llengua autòctona que és oficial del conjunt de l'administració i en tot el territori. Així, tots els alumnes, visquin on visquin, tinguin la llengua materna que tinguin, estan obligats a examinar-se de castellà, mentre que de les altres llengües autòctones de l'Estat només se n'hauran d'examinar aquells que visquin en determinats territoris en què aquestes llengües siguin oficials i hi hagi legislació específica que les estableixi com a llengües troncal.
10. **Corrección de errores de la Resolución de 3 de diciembre de 2019, de la Dirección de la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, por la que se establecen las bases para el desarrollo de los exámenes electrónicos de conocimientos teóricos, para la obtención de licencias de piloto (FCL) en las categorías de planeador y globo.** Es corregeixen uns errors d'una resolució de 2019 que establia la forma en què es farien els exàmens electrònics teòrics per obtenir determinades llicències de pilot. En concret, es corregeix un fragment que establia que els exàmens estarien plantejats «en español», que serien en format test i que proposarien 3 alternatives de resposta. En la versió corregida es manté la referència que els exàmens seran «en español» i es canvia l'esment a tres alternatives de resposta per establir que les alternatives seran quatre. Així doncs, tot i que es revisa una norma impositiva del castellà per corregir un error, es manté explícitament la imposició d'aquesta llengua.

11. **Orden EFP/249/2020, de 11 de marzo, por la que se establece el currículo del ciclo formativo de grado superior correspondiente al título de Técnico Superior en Química y Salud Ambiental.** Amb caràcter excepcional, es preveu que els alumnes del cicle formatiu en Química i Salut ambiental que tinguin discapacitats que puguin dificultar-ne l'expressió oral podran cursar en castellà els mòduls que són generalment en llengua anglesa. No es fa cap referència que els alumnes catalanoparlants amb discapacitats puguin fer aquests mòduls en la seva llengua.
12. **Resolución de 13 de marzo de 2020, de la Subsecretaría, por la que se publica la Resolución de 10 de marzo de 2020, conjunta de la Secretaría de Estado de Educación y la Secretaría General de Universidades, por la que se establecen las adaptaciones de la evaluación de Bachillerato para el acceso a la Universidad a las necesidades y situación de los centros españoles situados en el exterior del territorio nacional, los programas educativos en el exterior, los programas internacionales, el alumnado procedente de sistemas educativos extranjeros y las enseñanzas a distancia, en el curso 2019-2020.** S'estableix que l'assignatura de «Lengua Castellana y Literatura II» serà una matèria troncal i obligatòria en les proves de batxillerat dels centres espanyols a l'exterior i els programes educatius a l'exterior. Així, els alumnes de famílies catalanes a l'exterior hauran d'examinar-se d'aquesta llengua si realitzen els estudis en un d'aquests centres de titularitat del govern espanyol, però ni cursaran l'assignatura de català ni se n'examinaran. A més, s'especifica que les seccions espanyoles i bilingües (en castellà i la llengua oficial del país en qüestió) són considerades programes educatius a l'exterior del Ministeri d'Educació, amb la qual cosa es recorda que el govern espanyol sosté, d'entre les llengües autòctones de l'Estat, únicament l'educació en castellà.
13. **Orden TMA/285/2020, de 25 de marzo, por la que se adoptan medidas extraordinarias de flexibilidad en los ámbitos de la aviación civil no regulados por la normativa de la Unión Europea en relación con la situación creada por la crisis global del coronavirus COVID-19.** Es prorroga la validesa dels certificats acreditatius del nivell de castellà i anglès que són necessaris per exercir de proveïdor de serveis de vol d'aeròdrom i de proveïdor del Servei de Direcció en Plataforma (SDP), en el marc de l'aturada econòmica provocada per la pandèmia COVID-19.

- 14. Real Decreto 428/2020, de 3 de marzo, por el que se modifica el Real Decreto 929/1995, de 9 de junio, por el que se aprueba el Reglamento técnico de control y certificación de plantas de vivero de frutales, en lo que respecta al color de la etiqueta de materiales de multiplicación y plantones de frutales y al contenido del documento del proveedor.** Es modifica un reial decret anterior que regula els controls i certificacions de les plantes de viver dels fruiters (el Reial Decret 929/1995). S'imposa l'obligació de presentar unes determinades etiquetes en els vegetals que s'hagin de comercialitzar, «de forma indeleble, al menos, en la lengua oficial del Estado, de manera que resulte fácilmente visible y legible». A més, els documents obligatoris d'acompanyament dels productes que elaborin l'organisme oficial responsable o el proveïdor autoritzat hauran d'estar redactats «al menos, en la lengua española oficial del Estado». Per altra banda, els materials CAC (Conformitas Agraria Communitatis) també hauran de dur una etiqueta «impresa de forma indeleble, al menos, en la lengua española oficial del Estado, de manera que resulte fácilmente visible y legible».
- 15. Orden SND/354/2020, de 19 de abril, por la que se establecen medidas excepcionales para garantizar el acceso de la población a los productos de uso recomendados como medidas higiénicas para la prevención de contagios por el COVID-19.** Aquesta ordre de l'aleshores ministre Salvador Illa estableix l'obligació d'incorporar determinades dades en l'etiquetatge de les mascaretes higièniques utilitzades en motiu de la pandèmia del Coronavirus. Entre aquestes dades obligatòries hi figuren determinats advertiments, entre els quals cal incloure, de manera literal: «Este producto no es un equipo de protección individual ni un producto sanitario». Com que l'única versió en què es publica la norma és en castellà, se'n desprèn que aquest advertiment ha de figurar com a mínim en aquesta llengua en les mascaretes, però no s'estableix cap obligació equivalent per al català.
- 16. Resolución de 15 de abril de 2020, de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, por la que se aprueba el contrato marco para el acceso a las instalaciones del sistema gasista.** Quan hi hagi controvèrsies quant als contractes, n'efectuarà l'arbitratge la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, que obligatòriament ha d'usar «el español». A més, el contracte marc i el document d'adhesió al contracte marc han d'estar escrits en castellà i estar disponibles al web del gestor tècnic del sistema en aquest idioma i en anglès; en cas de discrepància, prevaldrà la versió en castellà.
- 17. Real Decreto 493/2020, de 28 de abril, por el que se modifica el Real Decreto 2032/2009, de 30 de diciembre, por el que se establecen las unidades legales de medida.** Es modifica el redactat d'un reial decret anterior que regulava les unitats legals de mesura de l'Estat espanyol i es fan uns canvis en l'apartat que regula les denominacions. Tanmateix, es manté la previsió que «las denominaciones castellanizadas de uso habitual de las unidades» són vàlides, sempre que els reconegui «l'Academia Española de la Lengua».
- 18. Real Decreto Legislativo 1/2020, de 5 de mayo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Concursal.** S'imposa obligatòriament la comunicació amb els creditors a l'estranger en castellà, per bé que es pot fer també addicionalment «en qualsevol de les llengües oficials». Els creditors amb residència habitual, domicili o seu a l'estranger hauran de comunicar els crèdits en castellà o en una llengua oficial a la comunitat autònoma en què tingui la seu el jutge del concurs; si no ho fessin, l'administració concursal podrà exigir-ne una traducció al castellà.
- 19. Resolución de 26 de mayo de 2020, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publica la modificación de los Estatutos de la Real Federación Española de Ciclismo.** S'estableix el castellà com a llengua vehicular de la Reial Federació Espanyola de Ciclisme. Es permet que les federacions autonòmiques de territoris amb llengües cooficials tradueixin els textos normatius federatius però en tot cas, en cas de discrepància, prevaldrà la versió castellana.
- 20. Resolución de 1 de junio de 2020, de la Presidencia de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, por la que se establecen las bases reguladoras de concesión de ayudas para la realización de actividades de formación, información y divulgación relacionadas con el ámbito de actuación de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia.** S'exigeix que els beneficiaris dels ajuts per fer activitats de formació, informació i divulgació relacionades amb l'actuació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència tinguin «dominio del idioma español». S'exempta de provar-ho documentalment els ciutadans espanyols (implícitament, perquè estan obligats constitucionalment a saber castellà) i als ciutadans estrangers de llengua materna castellana.

- 21. Resolución de 9 de junio de 2020, de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, por la que se aprueba el procedimiento de habilitación y baja de la cartera de balance de los usuarios del sistema gasista en el tanque virtual de balance, el punto virtual de balance y el almacenamiento virtual de balance; y el contrato marco de cartera de balance.** Els processos d'habilitació per fer determinades operacions de gas i de gas natural liquidificat es podran fer mitjançant poders notariais, que en tots els casos hauran d'estar redactats «en español». Els diversos procediments i contractes d'habilitació es realitzaran «en idioma español». En els casos que hi hagi controvèrsies en matèria de contractes, l'idioma de l'arbitratge serà també «el español». Tot i que el gestor tècnic del sistema haurà de tenir disponibles a la pàgina web aquests documents en anglès, la versió «en español» serà la legalment vinculant i prevaldrà en tots els casos.
- 22. Resolución de 4 de junio de 2020, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se publican los Estatutos de la Real Federación Española de Fútbol.** S'estableix que per bé que el castellà és llengua oficial i vehicular de la Reial Federació Espanyola de Futbol (RFEF) les federacions autonòmiques de comunitats autònomes amb altres llengües oficials podran traduir a aquestes llengües els documents de l'ordenament federatiu. En tot cas, la versió en castellà sempre prevaldrà quan hi hagi discrepàncies. A més, no es podran enviar documents a la RFEF en aquestes llengües si no van acompanyats d'una traducció literal al castellà. Finalment, les llicències federatives d'àmbit autonòmic hauran d'estar com a mínim consignades en castellà.
- 23. Resolución de 15 de junio de 2020, de la Intervención General de la Administración del Estado, por la que se regula el proceso de registro y publicación de convocatorias en el Sistema Nacional de Publicidad de Subvenciones y Ayudas Públicas.** Tant en els procediments intermedisats com en els no intermedisats, els òrgans gestors hauran de registrar en una «Base Nacional de Datos de Subvenciones» un seguit de documents o exclusivament en castellà o en castellà i potestativament en altres llengües oficials. Cal destacar que en un document de preguntes i respostes sobre aquesta base de dades editat pel Ministeri d'Hisenda es donen explicacions de caire supremacista per justificar l'ús obligatori del castellà. Concretament, el document argumenta que l'ús de llengües diferents del castellà podria «ofuscar» el contingut d'una part de la base de dades, perquè el castellà seria «la lengua común», «comprensible por todos» i «la lengua

común constitucional». Bàsicament, el document recorda, de manera indirecta i en positiu, la imposició exclusiva de conèixer el castellà recollida a la Constitució espanyola i justifica sobre aquest coneixement generalitzat i imposat l'ús del castellà en aquest context concret. Per altra banda, el document també diu que les dades d'aquesta base de dades s'han de transferir a la Comissió Europea, cosa que obliga a usar «uno de los 24 idiomas oficiales de la UE». Per causa del vet espanyol, el català no és una d'aquestes 24 llengües.

- 24. Resolución de 16 de junio de 2020, de la Agencia Española de Protección de Datos, por la que se aprueban las bases reguladoras y se convoca el Premio a la Proactividad y Buenas Prácticas en el cumplimiento del Reglamento General de Protección de Datos y la Ley Orgánica de Protección de Datos Personales y garantía de los derechos digitales.** Aquesta norma regula uns premis de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades a la Proactivitat i les Bones pràctiques en la protecció de dades. La norma estableix que els treballs escrits que es presentin als premis han d'estar escrits en castellà. En els casos en què l'idioma original és un altre, potestativament es podrà presentar en aquest idioma, però sempre acompanyat d'una traducció al castellà. A més, totes les obres presentades s'han d'acompanyar d'un resum executiu en castellà.
- 25. Resolución de 16 de junio de 2020, de la Agencia Española de Protección de Datos, por la que se aprueban las bases reguladoras y se convoca el Premio a las Buenas Prácticas Educativas en Privacidad y Protección de Datos Personales para un Uso Seguro de Internet por los Menores.** Aquesta norma regula uns premis de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades a les bones pràctiques educatives en privacitat i en protecció de dades personals per a un ús segur d'internet per part dels menors. D'una banda, la documentació necessària per presentar-se al premi s'ha de lliurar en castellà; si es presenta en les altres llengües oficials de l'Estat, s'haurà d'acompanyar d'una traducció al castellà. D'altra banda, els treballs escrits que es presentin als premis també han d'estar escrits en castellà. En els casos en què l'idioma original és un altre, potestativament es podrà presentar en aquest idioma, però sempre acompanyat d'una traducció al castellà. A més, totes les obres presentades s'han d'acompanyar d'un resum executiu en castellà.

- 26. Resolución de 16 de junio de 2020, de la Agencia Española de Protección de Datos, por la que se aprueban las bases reguladoras y se convoca el Premio a las Buenas Prácticas en relación con iniciativas del ámbito público y privado dirigidas a una mayor protección en internet de la privacidad de las mujeres víctimas de violencia por razón de género.** Aquesta norma regula uns premis de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades a les bones pràctiques en les iniciatives públiques i privades per a la protecció a internet de la privacitat de les dones víctimes de violència de gènere. D'una banda, la documentació necessària per presentar-se al premi s'ha de lliurar en castellà; si es presenta en les altres llengües oficials de l'Estat, o en un altre idioma, s'haurà d'acompanyar d'una traducció al castellà. D'altra banda, els treballs escrits que es presentin als premis també han d'estar escrits en castellà. En els casos en què l'idioma original és un altre, potestativament es podrà presentar en aquest idioma, però sempre acompanyat d'una traducció al castellà. A més, totes les obres presentades s'han d'acompanyar d'un resum executiu en castellà.
- 27. Resolución de 16 de junio de 2020, de la Agencia Española de Protección de Datos, por la que se aprueban las bases reguladoras y se convoca el Premio Comunicación de Protección de Datos Personales.** Aquesta norma regula un premi de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades anomenat «Premio Comunicación de Protección de Datos Personales». La norma estableix que els treballs escrits que es presentin als premis han d'estar escrits en castellà. En els casos en què l'idioma original és un altre, potestativament es podrà presentar en aquest idioma, però sempre acompanyat d'una traducció al castellà. A més, totes les obres presentades s'han d'acompanyar d'un resum executiu en castellà.
- 28. Resolución de 16 de junio de 2020, de la Agencia Española de Protección de Datos, por la que se aprueban las bases reguladoras y se convoca el Premio de Emprendimiento en Protección de Datos Personales Ángela Ruiz Robles.** Aquesta resolució regula un premi de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades anomenat «Premio de Emprendimiento en Protección de Datos Personales Ángela Ruiz Robles». La norma estableix que els treballs escrits que es presentin als premis han d'estar escrits en castellà. En els casos en què l'idioma original és un altre, potestativament es podrà presentar en aquest idioma, però sempre acompanyat d'una traducció al castellà. A més, totes les obres presentades s'han d'acompanyar d'un resum executiu en castellà i en anglès.
- 29. Resolución de 16 de junio de 2020, de la Agencia Española de Protección de Datos, por la que se aprueban las bases reguladoras y se convoca el Premio de Investigación en Protección de Datos Personales Emilio Aced.** Aquesta resolució regula un premi de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades anomenat «Premio de Investigación en Protección de Datos Personales Emilio Aced». La norma estableix que els treballs escrits que es presentin als premis han d'estar escrits en castellà. En els casos en què l'idioma original és un altre, potestativament es podrà presentar en aquest idioma, però sempre acompanyat d'una traducció al castellà. A més, totes les obres presentades s'han d'acompanyar d'un resum executiu en castellà i en anglès.
- 30. Real Decreto 618/2020, de 30 de junio, por el que se establecen mejoras en las condiciones de trabajo en el sector pesquero.** El Servei Públic d'Ocupació Estatal haurà de posar a disposició dels armadors i els pescadors un model de contracte de treball amb un contingut establert per aquesta mateixa norma. El contracte haurà d'estar redactat «en español y en inglés».
- 31. Real Decreto 644/2020, de 7 de julio, por el que se desarrolla la estructura orgánica básica del Ministerio de Asuntos Exteriores, Unión Europea y Cooperación, y se modifica el Real Decreto 139/2020, de 28 de enero, por el que se establece la estructura orgánica básica de los departamentos ministeriales.** Aquesta norma regula l'estructura interna del Ministeri d'Afers Exteriors i els seus òrgans. Estableix que la Direcció General d'Integració i Coordinació d'Afers Generals de la Unió Europea té entre les seves funcions «la promoció i defensa de la lengua española en las instituciones de la Unión Europea». L'Oficina d'Interpretació de Llengües de la Secretaria General Tècnica, per la seva banda, té entre les seves funcions la traducció dels tractats, convenis internacionals i altres documents diplomàtics «al castellano o a otras lenguas extranjeras». De la promoció i defensa del català i de la traducció dels documents diplomàtics a aquesta llengua, aquesta norma no en diu res.
- 32. Real Decreto-ley 26/2020, de 7 de julio, de medidas de reactivación económica para hacer frente al impacto del COVID-19 en los ámbitos de transportes y vivienda.** Les directrius operatives del Comitè Espanyol de Facilitació del Transport Aeri relacionades amb la gestió dels passatgers i el personal d'aviació en relació amb la COVID-19 seran en llengua castellana. Aquest comitè incorporarà a l'ordenament jurídic intern també en llengua castellana les directrius adoptades per l'Agència de la Unió Europea per a la Seguretat de l'Aviació i pel Centre Europeu per a la Prevenció de les Malalties.

- 33. Orden TMA/702/2020, de 15 de julio, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión por Puertos del Estado de ayudas públicas en el marco del Plan de Impulso al Emprendimiento para la Innovación en el Sector Portuario («Puertos 4.0») y se convocan las ayudas para 2020.** Aquesta ordre estableix unes bases per a la concessió d'ajudes per a la innovació en el sector portuari. La quantia atorgada variarà depenent del nivell de desenvolupament de la proposta en qüestió: «Ideas», «Proyectos en fase pre-comercial» i «Proyectos en fase comercial». En tots els casos, la documentació necessària per sol·licitar-ne les ajudes ha de ser presentada «tanto en lengua española como inglesa».
- 34. Real Decreto 726/2020, de 4 de agosto, por el que se modifica el Reglamento de Armas, aprobado por el Real Decreto 137/1993, de 29 de enero.** Entre altres coses, es modifiquen alguns aspectes del procediment d'inutilització de les armes. S'estableix que o bé els bancs oficials de proves o bé les entitats verificadores hauran d'emetre un certificat d'inutilització en castellà i en anglès. Aquestes entitats hauran de donar als propietaris de les armes inutilitzades certificats acreditatius que continguin tota la informació «en castellano y en inglés».
- 35. Real Decreto 724/2020, de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento de la Oficina de Interpretación de Lenguas del Ministerio de Asuntos Exteriores, Unión Europea y Cooperación.** S'encarrega a l'Oficina d'Interpretació de Llengües del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació que faci la traducció al castellà i del castellà a llengües estrangeres de tota mena de documents oficials, diplomàtics, consulars, etc. Per fer això, l'Oficina atorgarà títols de traductor jurat o d'intèrpret jurat, l'obtenció dels quals estarà lligada a l'assoliment d'una prova de traducció «entre el castellano y las lenguas extranjeras que en cada convocatoria se determinen». En els segells de certificació dels traductors i intèrprets caldrà que hi aparegui un seguit de dades «al menos en castellano».
- 36. Resolución de 24 de julio de 2020, del Consejo de Seguridad Nuclear, por la que se establecen las bases reguladoras y se convocan becas de formación para la especialización en materia de seguridad nuclear y protección radiológica.** Una de les condicions per accedir a les beques per a la formació en seguretat nuclear i protecció radiològica és «poseer plena capacidad de obrar y con dominio hablado y escrito del idioma español». A més, es valora com a mèrit els «conocimientos de otros idiomas oficiales en la Unión Europea o en terceros países con relevancia en relación con la materia de la beca que se sol·licita».
- 37. Resolución de 10 de septiembre de 2020, de la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, por la que se adoptan los medios aceptables de cumplimiento y material guía, aprobados para las operaciones con aeronaves pilotadas por control remoto, en virtud de la disposición final cuarta del RD 1036/2017, de 15 de diciembre.** Els operadors aeris hauran de fer uns vols de prova en què hauran de realitzar simulacions dels protocols establerts, entre els quals una simulació de sol·licitud d'autorització de vol al personal de control o una comunicació de l'inici de vol al personal d'informació de vol de l'aeròdrom. Caldrà que en aquestes simulacions es faci servir fraseologia aeronàutica en castellà o en anglès, o en tots dos idiomes.
- 38. Real Decreto 867/2020, de 29 de septiembre, por el que se regulan los productos zoonosanitarios de reactivos de diagnóstico de uso veterinario, los sistemas de control de parámetros fisiológicos en animales y los productos destinados al mantenimiento del material reproductivo animal.** Els productes zoonosanitaris regulats en aquesta llei han d'estar identificats amb una etiqueta i han d'anar acompanyats d'unes instruccions d'ús i conservació, coses totes dues que han d'estar redactades «al menos, en la lengua oficial del Estado». També han de ser en «la lengua española oficial del Estado» un seguit de dades addicionals. Per a la importació de productes zoonosanitaris no directament regulats per aquesta norma, l'agent econòmic importador podrà aportar un certificat de lliure venda emès per ell mateix o una declaració responsable comprensiva que acrediti que el producte és de lliure circulació en el país tercer d'origen. L'etiquetatge haurà d'estar acompanyat d'una traducció «al español».
- 39. Protocolo de Cooperación entre los Ministerios de Defensa de la República Portuguesa y del Reino de España, relativo a la integración de pilotos de helicóptero portugueses en escuadrillas de la Armada Española, hecho en Alfeite y Rota el 4 de octubre y el 6 de noviembre de 2019.** Aquest protocol estableix un programa per integrar pilots de la marina portuguesa a l'armada espanyola, amb objectius de manteniment de la competència. Un dels requisits és que els pilots tinguin un nivell mínim d'anglès, i també s'hi fa explícit que és preferible que tinguin «conocimientos de español».
- 40. Resolución de 29 de septiembre de 2020, de la Presidencia del Consejo Superior de Deportes, por la que se aprueban los formularios para los controles de dopaje.** Aquesta norma aprova un seguit de formularis per al control de dopatge bilingües en castellà i en anglès, però no pas en català i en les altres llengües autòctones del territori estatal diferents del castellà.

- 41. Orden EFP/953/2020, de 12 de octubre, por la que se actualizan, de acuerdo con el Real Decreto 817/2014, de 26 de septiembre, determinadas cualificaciones profesionales de la Familia Profesional Marítimo-Pesquera, recogidas en el Catálogo Nacional de Cualificaciones Profesionales y establecidas por Real Decreto, y se modifican parcialmente determinadas cualificaciones profesionales de la misma familia profesional.** Els professionals de la manipulació i conservació en pesca i aqüicultura han de tenir la capacitat «d'Interpretar las órdenes recibidas por el marino de guardia de la cámara de máquinas, en español y lenguaje normalizado de la Organización Marítima Internacional (OMI)». Els professionals d'activitats auxiliars i suports als vaixells en port tenen la mateixa obligació, com també els professionals en activitats auxiliars de manteniment de màquines, equips i instal·lacions del vaixell. Una de les proves dels professionals de l'amarratge de port i monoboies consistirà en «Realizar las operaciones de amarre y desamarre de buques en Puerto» i entre altres coses això inclourà «Identificar el vocabulario relacionado con las operaciones de amarre y desamarre en castellano o lenguaje normalizado de la Organización Marítima Internacional (OMI)».
- 42. Orden PCM/984/2020, de 19 de octubre, por la que se aprueban las bases reguladoras para la concesión del Premio «Francisco Tomás y Valiente» por el Tribunal Constitucional y el Centro de Estudios Políticos y Constitucionales.** Les obres que es presentin al premi «Francisco Tomás y Valiente» del Tribunal Constitucional espanyol i el «Centro de Estudios Políticos y Constitucionales» podran ser escrites «en cualquiera de las lenguas oficiales españolas». Tanmateix, si no estan escrites en castellà, hauran d'anar acompanyades d'una traducció a aquesta llengua.
- 43. Real Decreto 885/2020, de 6 de octubre, por el que se establecen los requisitos para la comercialización y puesta en servicio de placas de matrícula para vehículos de motor y remolques, y por el que se modifica el Reglamento General de Vehículos, aprobado por el Real Decreto 2822/1998, de 23 de diciembre.** Les autoritats de vigilància del mercat o les autoritats duaneres podran demanar als fabricants que els facilitin en llengua castellana la informació necessària per demostrar la conformitat de la placa de la matrícula amb les regles establertes per aquesta norma. Les declaracions de conformitat dels fabricants hauran de ser redactades pels fabricants per a cada

producte com a mínim en castellà. Els documents i la correspondència relatius a l'avaluació de la conformitat també hauran de ser redactats en castellà.

- 44. Real Decreto 929/2020, de 27 de octubre, sobre seguridad operacional e interoperabilidad ferroviarias.** S'estableix que les ordres, circulars, comunicacions i consignes que s'efectuïn en l'àmbit de la Xarxa Ferroviària d'interès general es faran «en idioma castellano». En la seva tasca de verificació que els subsistemes compleixin la legislació de la Unió Europea («verificació CE») i d'autorització de posada en servei, l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària podrà exigir als sol·licitants que presentin els documents o part dels documents traduïts al castellà. Els expedients i correspondència del procediment de verificació «CE» es faran en castellà quan l'empresa estigui radicada a l'Estat espanyol, o en una altra llengua oficial de la UE quan no sigui el cas.
- 45. Real Decreto 958/2020, de 3 de noviembre, de comunicaciones comerciales de las actividades de juego.** Els operadors de serveis en l'àmbit dels jocs d'atzar hauran d'habilitar un servei telefònic d'atenció al client per donar informació i assistència quant a la seguretat en el joc i també en els comportaments de risc. Aquest servei s'ha de prestar com a mínim en llengua castellana, independentment de si aquesta és la llengua pròpia del territori en què es realitzen o publiciten les activitats de joc i sense preveure una obligació equivalent en les altres llengües oficials.
- 46. Resolución de 22 de octubre de 2020, de la Dirección de la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, por la que se modifica la de 3 de diciembre de 2019, por la que se establecen las bases para el desarrollo de los exámenes electrónicos de conocimientos teóricos, para la obtención de licencias de piloto (FCL) en las categorías de planeador y globo.** L'avaluació del nivell de coneixements teòrics necessari per obtenir la llicència de pilot de planador o globus es farà en exàmens plantejats «en español o inglés (a demanda)».

- 47. Resolución de 11 de noviembre de 2020, de la Dirección General de Salud Pública, relativa a los controles sanitarios a realizar en los puntos de entrada de España.** S'estableix que els passatgers procedents de països o zones de risc en relació amb la COVID-19 hauran de viatjar amb una Prova Diagnòstica d'Infecció Activa per a SARS-CoV-2 amb resultat negatiu realitzada abans d'un màxim de setanta-dues hores de la seva arribada a l'Estat espanyol, i que acreditatiu que no estan infectats. El document acreditatiu haurà d'estar escrit en castellà o en anglès. No es preveu que pugui estar redactat en català (o traduït al català) en aquells aeroports en què el català és llengua oficial.
- 48. Ley 7/2020, de 13 de noviembre, para la transformación digital del sistema financiero.** S'estableix que les sol·licituds d'accés a l'espai controlat de proves d'innovació financera de base tecnològica es presentaran en conformitat amb l'article 15 de la Llei 39/2015, del Procés Administratiu Comú de les Administracions Públiques. Aquesta norma estableix que els procediments administratius de l'administració central es tramitaran en castellà, però que als territoris amb altres llengües oficials diferents del castellà es tramitaran en la llengua oficial triada per l'interessat, menys en el cas de discrepància entre interessats, que es tramitaran en castellà. Així, es manté per a les sol·licituds d'accés a l'espai controlat de proves les normes antiigualitàries que, tot i protegir cert espai per al català als territoris on és la llengua autòctona, privilegien el castellà en cas de discrepància. A més, aquesta norma també estableix que les sol·licituds es presentin en anglès, llengua també acceptada en aquests casos, l'expedient es tramitarà en castellà.
- 49. Real Decreto 957/2020, de 3 de noviembre, por el que se regulan los estudios observacionales con medicamentos de uso humano.** Les sol·licituds a un Comitè d'Ètica de la Investigació amb medicaments (CEIm) d'avaluació d'un estudi observacional amb medicaments d'ús humà hauran d'anar acompanyades d'un seguit de documents. Entre aquests documents hi haurà d'haver un protocol complet. El protocol es podrà presentar en anglès, però caldrà que vagi junt amb un resum en «la lengua oficial del Estado», el castellà.
- 50. Real Decreto 1049/2020, de 1 de diciembre, por el que se modifica el Reglamento por el que se regula el procedimiento para la adquisición de la nacionalidad española por residencia, aprobado por el Real Decreto 1004/2015, de 6 de noviembre.** Aquesta norma modifica el reglament que regulava el procediment per a l'adquisició de la ciutadania espanyola per residència, comprès al Reial Decret 1004/2015. L'article 6 del reglament de

2015 establia al seu apartat 1 que els candidats a obtenir la ciutadania haurien d'obtenir certificats de coneixement del castellà de nivell A2 i de valors històrics, constitucionals i socioculturals d'Espanya. L'article 6.2 establia que l'«Instituto Cervantes» seria l'encarregat de dissenyar i administrar les proves, que haurien de ser presencials. El nou reglament no elimina l'obligatorietat d'acreditar el castellà i manté l'«Instituto Cervantes» com a institució encarregada dels exàmens, però elimina l'obligatorietat que les proves siguin presencials.

- 51. Resolución de 9 de diciembre de 2020, de la Dirección General de Salud Pública, por la que se especifican las modalidades de Pruebas Diagnósticas de Infección Activa para SARS-CoV-2 en relación con los controles sanitarios a realizar en los puntos de entrada de España.** Els idiomes admesos per al document acreditatiu de la Prova Diagnòstica d'Infecció Activa per a SARS-CoV-2 són «español, inglés, francés o alemán». Quan el document no es pugui aconseguir en aquests idiomes caldrà acompanyar-lo d'una traducció al castellà feta per un organisme oficial. No es preveu la possibilitat de presentar documents emesos en català o traduïts al català ni tan sols en els aeroports dels territoris en què el català és llengua oficial.
- 52. Real Decreto 1090/2020, de 9 de diciembre, por el que se modifica el Real Decreto 1084/2015, de 4 de diciembre, por el que se desarrolla la Ley 55/2007, de 28 de diciembre, del Cine.** Es modifica un reglament de 2015 (comprès al Reial Decret 1084/2015) que regulava la llei del Cinema de 2007 (la Llei 55/2007). L'article 7 del reglament de 2015 regulava el procediment de la qualificació per edats efectuada per l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals i, entre altres coses, establia que, per a les pel·lícules que no tinguessin el castellà com a llengua original, l'empresa productora o distribuïdora havia de presentar el text complet dels diàlegs de l'obra traduïts a aquesta llengua. L'article 7 també establia que les empreses havien de certificar la tinença dels drets de l'obra amb documentació en castellà o acompanyada d'una traducció a aquest idioma. La nova norma de 2020 modifica el procediment de qualificació per edats però manté íntegrament i explícita l'obligació de presentar els diàlegs i la documentació acreditativa dels drets de tinença traduïts al castellà. Per altra banda, l'article 10 del reglament de 2015 establia que les sol·licituds d'aprovació d'una coproducció internacional adreçades a l'Institut de la Cinematografia havien d'anar acompanyades d'un contracte de coproducció amb informació sobre la participació de cada empresa coproductora, redactat en castellà o acompanyat d'una traducció a aquest idioma. La nova norma, novament, fa canvis en el sistema de sol·licituds però manté íntegrament i explícita aquesta obligació lingüística.

- 53. Resolución de 20 de noviembre de 2020, de la Dirección de la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, por la que se actualizan las Directrices operativas para la gestión de pasajeros aéreos y personal de aviación con relación a la pandemia COVID-19.** En el context de la lluita contra la COVID, en els controls documentals als punts d'entrada a l'Estat es podrà demanar en tot moment el document acreditatiu del resultat de les proves diagnòstiques d'infecció activa, que haurà de ser original i redactat en castellà o en anglès.
- 54. Real Decreto 1113/2020, de 15 de diciembre, por el que se aprueban los Estatutos de la Real Academia de Ciencias Exactas, Físicas y Naturales de España.** Aquesta norma aprova i recull els estatuts de la Reial Acadèmia de Ciències Exactes, Físiques i Naturals d'Espanya, una corporació depenent del Ministeri de Ciència i Innovació. Els estatuts recullen entre moltes altres coses que per aconseguir els seus fins la Reial Acadèmia podrà «fijar y definir la terminología científica y técnica en lengua española, velando por la propiedad del lenguaje con el concurso de las Academias de Ciencias Iberoamericanas y de la Real Academia Española». Així, es parteix del principi que aquesta acadèmia operarà en castellà i que jugarà un paper en la creació de terminologia científica en aquesta llengua, però no es contempla que tingui cap rol similar respecte de la llengua catalana ni que funcioni en aquest idioma.
- 55. Real Decreto 1114/2020, de 15 de diciembre, por el que se regula la concesión directa de subvenciones a determinadas entidades para la financiación del Sistema Nacional de Acogida e Integración de Personas Solicitantes y Beneficiarias de Protección Internacional.** Aquesta norma regula la concessió directa d'ajudes per finançar l'acollida i integració d'immigrants. La norma estableix com un objectiu de la segona fase del procés d'acollida i integració, la d'autonomia, «el aprendizaje del idioma», la qual cosa significa «la enseñanza de español y, en su caso, de otras lenguas oficiales en el lugar donde se esté realizando el itinerario con el fin de procurar la inmersión lingüística». Així doncs, aquesta norma imposa l'aprenentatge del castellà uniformement a tot l'Estat com a objectiu del procés d'integració dels immigrants, com si aquesta llengua fos l'autòctona, tradicional i majoritària arreu, mentre que fa els altres idiomes optatius o objectes d'especificacions posteriors per part de les comunitats autònomes. En aquest sentit, cal apuntar que «la integració» gira al voltant no de la realitat existent (o d'un criteri de justícia amb els diferents grups

culturals autòctons) sinó d'una realitat que no existeix però que l'Estat vol crear. La integració es fa al voltant d'un model ideal de ciutadà que és castellanoparlant, que pot tenir o no tenir altres llengües com un a més a més.

- 56. Resolución de 17 de diciembre de 2020, de la Dirección de la Agencia Estatal de Seguridad Aérea, por la que se actualizan las Directrices operativas para la gestión de pasajeros aéreos y personal de aviación con relación a la pandemia COVID-19.** En els controls documentals als punts d'entrada a l'Estat espanyol es podrà demanar en qualsevol moment al viatger que mostri el resultat de la Prova Diagnòstica d'Infecció Activa (PDIA), la qual haurà d'estar redactada en castellà, anglès, francès o alemany. Si no és en aquestes llengües, haurà d'anar acompanyat d'una traducció al castellà.
- 57. Ley Orgánica 3/2020, de 29 de diciembre, por la que se modifica la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.** Aquesta llei, tot i representar una millora respecte del redactat anterior que imposava el castellà com a llengua vehicular dels ensenyaments arreu de l'Estat, imposa, com totes les anteriors d'educació, l'ensenyament del castellà a tot el territori de l'Estat, mentre que limita l'ensenyament obligatori de les altres llengües autòctones a aquells territoris on són oficials i on són la llengua autòctona i tradicional. Aquest tractament antiigualitari de les llengües autòctones de l'Estat, amb una llengua emparada pel principi de personalitat (el castellà) i unes altres pel de territorialitat —només si legislació particular així ho estableix (la resta)—, es deriva de l'article 3 de la Constitució espanyola, que fa del castellà l'únic idioma oficial del conjunt de l'Estat i n'imposa el coneixement a tots els ciutadans, mentre que relega la resta de llengües a la mera possibilitat de ser oficials en territoris concrets. En aquesta norma, com en les anteriors, són constants les referències a l'obligatorietat del castellà i només «y, si la hubiere», a les altres llengües oficials. A més, la norma preveu que en les comunitats autònomes amb llengües oficials pròpies es podran establir «exenciones de cursar o de ser evaluados» en aquestes llengües, però mai no del castellà. Finalment, també s'esmenta que els centres han d'adoptar mesures compensatòries si hi ha mancances «en lengua castellana y en su caso en las lenguas cooficiales», com si el fet de no tenir prou nivell de castellà als territoris en què aquesta és una llengua forana fos un problema motiu de «compensació».

58. **Real Decreto 1110/2020, de 15 de diciembre, por el que se aprueba el Plan Estadístico Nacional 2021-2024.** Aquesta norma aprova el «Plan Estadístico Nacional» del període 2021-2024. Un dels paràmetres estudiats és «l'Estadística de Acció Educativa en el Exterior». Els col·lectius estudiats són els següents: «Centros docentes, secciones españolas en centros extranjeros, secciones bilingües, escuelas europeas, agrupaciones y aulas de lengua y cultura española, asesorías técnicas, centros de convenio, auxiliares de conversación y profesores visitantes». Com queda clar en el redactat, només els centres de promoció del castellà seran considerats rellevants de «l'acció educativa a l'exterior», mentre que la promoció d'altres idiomes autòctons de l'Estat no serà tinguda en compte.
59. **Resolución de 10 de diciembre de 2020, de la Dirección General de Aviación Civil, por la que se publican las Instrucciones Técnicas para el transporte seguro de mercancías peligrosas por vía aérea (Documento OACI 9284/AN/905), edición 2021-2022.** Els sobreembalatges que continguin mercaderies perilloses líquides en embalatges únics amb tancament en l'extrem han de dur una etiqueta identificativa de la posició del producte. La llegenda s'ofereix únicament en castellà, «Posición del bulto», i s'entén que com a mínim hauran de ser en aquest idioma (que és l'únic en què es publica oficialment la resolució), l'etiquetatge en el qual queda imposat pel Reial Decret Legislatiu 1/2007, de defensa dels consumidors.
60. **Ley 11/2020, de 30 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2021.** Durant la vigència dels pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2021, es consideraran activitats prioritàries de mecenatge, entre altres, «Las llevadas a cabo por el Instituto Cervantes para la promoción y difusión de la lengua española y de la cultura mediante redes telemáticas, nuevas tecnologías y otros medios».

5.2. Normativa de la Unió Europea que imposa el castellà perquè només permet llengües oficials dels estats membres

61. **Reglamento Delegado (UE) 2020/257 de la Comisión de 16 de diciembre de 2019 por el que se completa el Reglamento (UE) 2019/1700 del Parlamento Europeo y del Consejo especificando el número y el título de las variables para el ámbito de la población activa.** Aquest reglament regula alguns aspectes del marc comú per a les estadístiques europees, concretament en l'àmbit de les variables sobre la població activa. Tres de les variables tenen a veure amb allò que el Reglament anomena «lengua principal del país». Són: «Competencias en la lengua principal del país de acogida antes de migrar», «Competencias actuales en la lengua principal del país de acogida» i «Participación en un curso de la lengua principal del país de acogida». A l'Estat espanyol, com que l'única llengua oficial de l'Estat és el castellà i està imposat com un deure individual de tots els ciutadans, la pràctica administrativa i judicial considerarà que la «lengua principal del país» és el castellà. Així, es recolliran dades sobre el domini del castellà dels immigrants i la seva participació en cursos de castellà amb independència de la realitat lingüística del territori en què visquin.
62. **DECISIÓN DE EJECUCIÓN (UE) 2020/388 DE LA COMISIÓN de 6 de marzo de 2020 por la que se establecen normas de desarrollo de la Directiva 90/428/CEE del Consejo en lo que atañe a las excepciones a las normas que regulan los concursos hípicas y por la que se modifica la Decisión 2009/712/CE de la Comisión en lo que respecta a las referencias a la legislación zootécnica.** Aquesta norma presenta els formularis necessaris per justificar les excepcions al principi de no discriminació entre estats membres en l'intercanvi de cavalls de competició i en els concursos d'èquids. La norma actualitza formularis anteriors en què les diferències lingüístiques entre els estats dificultaven l'accés a la informació. Ara els formularis incorporen una sèrie de referències a la llengua oficial d'estat en què estan redactats. A més, la norma estableix que els encapçalaments de les pàgines d'internet en matèria de manifestacions equestres dels estats han d'estar redactats en anglès i en la llengua o les llengües oficials de l'estat membre en qüestió.

- 63. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/602 de la Comisión de 15 de abril de 2020 por el que se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/717 en lo que respecta a los modelos de formularios de certificados zootécnicos para los animales reproductores y su material reproductivo.** Els certificats zootècnics de determinats animals reproductors i el seu material reproductiu s'han d'expedir, com a mínim, en una de les llengües oficials de l'Estat membre d'expedició. Com que a l'Estat espanyol l'única llengua oficial d'estat és el castellà, només aquest idioma serà obligatori en els certificats zootècnics.
- 64. REGLAMENTO (UE) 2020/878 DE LA COMISIÓN de 18 de junio de 2020 por el que se modifica el anexo II del Reglamento (CE) n.o 1907/2006 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo al registro, la evaluación, la autorización y la restricción de las sustancias y mezclas químicas (REACH).** Els identificadors de les substàncies i les barreges químiques hauran d'aparèixer en les seves etiquetes, «en la lengua o lenguas oficiales del Estado o de los Estados miembros en los que se comercializa la sustancia o la mezcla», sempre que els estats en qüestió no «dispongan otra cosa». Per tant, de partida, el castellà és obligatori en l'etiquetatge de totes les substàncies i barreges comercialitzades a l'Estat espanyol.
- 65. REGLAMENTO (UE) 2020/1149 DE LA COMISIÓN de 3 de agosto de 2020 que modifica, por lo que respecta a los diisocianatos, el anexo XVII del reglamento (CE) n.o 1907/2006 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo al registro, la evaluación, la autorización y la restricción de las sustancias y mezclas químicas (REACH).** Els proveïdors han de garantir que els destinataris de determinades substàncies o barreges hagin rebut determinada informació sobre requisits, i també s'han d'assegurar que en els envasos hi aparegui una declaració determinada: «A partir del 24 de agosto de 2023 es obligatorio tener la formación adecuada para proceder a un uso industrial o profesional». Com que les normes europees no tenen versió oficial en català i l'Estat espanyol utilitza la versió castellana, aquesta indicació serà obligatòria com a mínim en aquesta llengua. A més, la norma estableix que el proveïdor haurà de proporcionar al destinatari material pedagògic i cursos de formació «en la lengua o lenguas oficiales del Estado o Estados miembros en que se suministren las sustancias o mezclas».
- 66. Reglamento (UE) 2020/1503 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 7 de octubre de 2020, relativo a los proveedores europeos de servicios de financiación participativa para empresas, y por el que se modifican el Reglamento (UE) 2017/1129 y la Directiva (UE) 2019/1937.** Els proveïdors de serveis de finançament participatiu hauran de facilitar als inversors potencials una fitxa de les dades fonamentals de la inversió que haurà d'estar redactada, com a mínim, en una de les llengües oficials de l'estat membre les autoritats del qual hagin concedit l'autorització o en una llengua acceptada per aquestes. Alhora, quan el proveïdor de serveis de finançament participatiu publiqui una oferta en un altre estat, haurà de fer servir en les dades fonamentals una llengua oficial d'aquell estat, o en una llengua que aquest accepti. Com que l'Estat espanyol només té el castellà com a llengua oficial d'Estat i les autoritats centrals només accepten l'ús d'aquest idioma, aquesta norma només obliga els proveïdors de serveis de finançament participatiu amb autoritzacions espanyoles o que comercialitzin a l'Estat espanyol a presentar les dades rellevants en llengua castellana, però no pas en català. Amb tot, els inversors potencials podran sol·licitar als proveïdors de serveis de finançament participatiu «que hagan traducir la ficha de datos fundamentales de la inversión a la lengua de elección del inversor». Al marge d'això, cal indicar que per a la publicitat comercial els proveïdors de serveis de finançament comunicatiu hauran de fer servir una o diverses de les llengües oficials dels estats en què facin les ofertes. Finalment, les autoritats competents establiran procediments perquè els clients i altres parts interessades (com les associacions de consumidors) puguin presentar reclamacions a aquestes autoritats en cas d'infracció, reclamacions que s'han d'acceptar si com a mínim estan escrites en una llengua oficial de l'estat o una llengua que acceptin les autoritats competents. Novament, per al cas espanyol aquesta norma només protegeix el dret d'usar el castellà.

67. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2020/1677 DE LA COMISIÓN de 31 de agosto de 2020 que modifica el Reglamento (CE) n.o 1272/2008 del Parlamento Europeo y del Consejo sobre clasificación, etiquetado y envasado de sustancias y mezclas a fin de mejorar la viabilidad de los requisitos de información relacionados con la respuesta sanitaria en caso de urgencia.

S'estableix que les barreges classificades com a perilloses que serveixin en casos de resposta sanitària en cas d'urgències s'hauran de comercialitzar amb uns determinats avisos sobre els efectes que puguin tenir sobre la salut, informació que s'haurà de presentar «en la lengua o las lenguas oficiales del Estado o los Estados miembros en los que se comercializa la mezcla, a menos que el Estado o los Estados miembros interesados dispongan otra cosa». Així aquesta norma suposa de partida que les barreges comercialitzades als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol hauran d'anar acompanyades d'informació en llengua castellana pel fet que és la llengua oficial de l'Estat espanyol. A més, en els casos en què la presentació de dades hagi de ser limitada, caldrà que com a mínim es proveeixi el consumidor d'un número de telèfon i una adreça de correu electrònic en què se li ofereixi informació addicional en la llengua o les llengües oficials de l'Estat, sempre que els estats membres interessats no disposin una altra cosa.

68. REGLAMENTO (UE) 2020/1784 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 25 de noviembre de 2020 relativo a la notificación y traslado en los Estados miembros de documentos judiciales y extrajudiciales en materia civil o mercantil («notificación y traslado de documentos»).

Els certificats dels documents notificats o traslladats s'hauran de complimentar en una de les llengües oficials de l'estat membre d'origen o en un altre idioma que accepti. Com que el català no és una llengua oficial de l'Estat espanyol queda exclòs d'aquesta previsió, almenys de partida. Curiosament, la norma que regula l'obtenció de proves en matèria civil o mercantil, aprovada el mateix dia (el «Reglamento (UE) 2020/1783 del Parlamento Europeo y del Consejo de 25 de noviembre de 2020 relativo a la cooperación entre los órganos jurisdiccionales de los Estados miembros en el ámbito de la obtención de pruebas en materia civil o mercantil (obtención de pruebas)»), sí que protegeix el català. Concretament, aquesta altra norma diu que les sol·licituds i comunicacions s'han de redactar en la llengua oficial de l'estat membre requerit o, si en aquest estat n'hi ha més d'una, «en una de las lenguas oficiales del lugar en el que deba realizarse la obtención de pruebas solicitada, o en otra lengua que el Estado miembro requerido haya indicado que va a aceptar». A més,

els destinataris podran rebutjar un document notificat si no va acompanyat d'una traducció a «la lengua oficial del Estado miembro requerido, o la lengua oficial o una de las lenguas oficiales del lugar en el que deba efectuarse la notificación o el traslado cuando existan varias lenguas oficiales en dicho Estado miembro».

69. Reglamento Delegado (UE) 2020/2148 de la Comisión de 8 de octubre de 2020 por el que se modifica el Reglamento (UE) nº 139/2014 en lo que respecta a la seguridad de las pistas y a los datos aeronáuticos.

Els operadors dels aeròdroms han de garantir que els NOTAM (els avisos que contenen informació essencial per al personal d'operacions de vol que no es coneixen prèviament i no es poden comunicar amb antelació) s'iniciïn en anglès o «en la lengua nacional, según lo acordado con el proveedor de servicios de información aeronáutica pertinente». Aquesta prescripció sobre «la lengua nacional» serà interpretada per les administracions espanyoles i el sistema judicial espanyol com una referència al castellà, única llengua oficial del conjunt de l'Estat.

70. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/2151 DE LA COMISIÓN de 17 de diciembre de 2020 por el que se establecen normas sobre las especificaciones armonizadas del mercado de los productos de plástico de un solo uso enumerados en la parte D del anexo de la Directiva (UE) 2019/904 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativa a la reducción del impacto de determinados productos de plástico en el medio ambiente.

Aquesta norma regula determinats aspectes del comerç d'un seguit de productes d'un sol ús fets de plàstic. La norma estableix explícitament que el text informatiu del marcatge d'aquests productes s'ha de redactar en la llengua o les llengües oficials de l'estat o els estats membres en què s'introdueixi. La norma dona indicacions molt precises sobre com ha de ser aquest marcatge i sobre el lloc on han d'aparèixer aquests idiomes i d'altres d'addicionals que s'hi afegeixin.

71. REGLAMENTO (UE, Euratom) 2020/2223 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 23 de diciembre de 2020 por el que se modifica el Reglamento (UE, Euratom) n.o 883/2013 en lo referente a la cooperación con la Fiscalía Europea y a la eficacia de las investigaciones de la Oficina Europea de Lucha contra el Fraude.

Durant la realització d'un control o una verificació *in situ*, l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraude garantirà el dret de l'operador econòmic investigat d'emprar qualsevol de les llengües oficials de l'estat membre on es trobi radicat. Com que el català no és llengua oficial de l'Estat espanyol, el seu ús no queda garantit.

5.3. Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió

72. **DECISIÓN (UE) 2020/135 DEL CONSEJO de 30 de enero de 2020 relativa a la celebración del Acuerdo sobre la retirada del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte de la Unión Europea y de la Comunidad Europea de la Energía Atómica.** S'estableixen com a llengües oficials del Comitè Mixt entre la Unió Europea i el Regne Unit totes les oficials de les dues parts. S'estableix l'anglès com a llengua de treball del Comitè i es diu que les parts que sol·licitin serveis d'interpretació assumiran els costos de traducció d'aquesta llengua i cap a aquesta llengua. Se sobreentén que les llengües de traducció cap a l'anglès i de l'anglès seran les oficials de la Unió Europea.
73. **REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2020/217 DE LA COMISIÓN de 4 de octubre de 2019 que modifica, a efectos de su adaptación al progreso técnico y científico, el Reglamento (CE) n.o 1272/2008 del Parlamento Europeo y del Consejo, sobre clasificación, etiquetado y envasado de sustancias y mezclas, y que corrige dicho Reglamento.** S'estableix com s'han de redactar en l'etiquetatge dos advertiments sobre la perillositat d'unes gotes i una pols respirables. Els redactats s'ofereixen en les vint-i-quatre llengües oficials de la Unió Europea. Com que el català no és llengua oficial de la Unió Europea no s'estableix un redactat en català i aquesta realitat, juntament amb el fet que el castellà és l'única llengua oficial de l'Estat espanyol i l'única pròpia de l'Estat espanyol que és oficial a la Unió Europea, s'entén que de partida l'únic redactat obligatori en els productes comercialitzats a l'Estat espanyol serà en castellà.
74. **REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2020/473 DE LA COMISIÓN de 20 de enero de 2020 por el que se completa la Directiva (UE) 2017/2397 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a las normas sobre bases de datos para los certificados de cualificación de la Unión, las libretas de servicio y los diarios de navegación.** S'estableix que les dades de referència a la base de dades de la Unió Europea s'emmagatzemaran en el Sistema Europeu de Gestió de Dades de Referència (ERDMS), i també quan procedeixin, «las traducciones en las lenguas oficiales de la UE».
75. **REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/572 DE LA COMISIÓN de 24 de abril de 2020 relativo a la estructura de presentación de información a la que deberán atenerse los informes de investigación de accidentes e incidentes ferroviarios.** S'estableix que els informes sobre accidents i incidents ferroviaris han de contenir algunes parts «en una segunda lengua oficial europea». Això significa, per una banda, que la redacció primera serà en la llengua oficial de la Unió Europea que també ho sigui de l'estat i, per l'altra, que les altres llengües oficials de la Unió Europea queden més blindades que les llengües que no gaudeixin d'aquesta oficialitat. En concret, els punts que hauran d'estar redactats també en una altra llengua oficial de la Unió Europea seran el resum de l'accident, les conclusions i les recomanacions de seguretat.
76. **DECISIÓN (UE) 2020/729 DEL CONSEJO de 26 de mayo de 2020 relativa a la celebración del Acuerdo sobre el estatuto entre la Unión Europea y Montenegro en lo que respecta a las acciones llevadas a cabo por la Agencia Europea de la Guardia de Fronteras y Costas en Montenegro.** Aquest acord estableix la cooperació de l'Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes i Montenegro en matèria de protecció de fronteres i regula com els equips d'aquesta agència procediran dins del territori montenegrí. Entre altres coses, estableix que l'Agència, amb la cooperació de Montenegro, expedirà a cada membre de cada equip un document en montenegrí i en una llengua de les institucions de la Unió Europea, que l'identifiqui davant de les autoritats montenegrines.
77. **REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/857 DE LA COMISIÓN de 17 de junio de 2020 por el que se establecen los principios que deben incluirse en el contrato entre la Comisión Europea y el Registro del dominio de primer nivel «.eu» de conformidad con el Reglamento (UE) 2019/517 del Parlamento Europeo y del Consejo.** El Registre del domini de primer nivell «.eu», dins de les seves funcions de reforç de la identitat europea i de promoció dels seus valors a la xarxa, ha d'incentivar el «multilingüisme». Això es concreta en la seva obligació d'incentivar «de manera activa l'ús de totes les llengües oficials de la Unió Europea».

- 78. DECISIÓN (UE) 2020/865 DEL CONSEJO de 26 de mayo de 2020 relativa a la celebración del Acuerdo sobre el estatuto entre la Unión Europea y la República de Serbia en lo que respecta a las acciones llevadas a cabo por la Agencia Europea de la Guardia de Fronteras y Costas en la República de Serbia.** L'Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres, en cooperació amb la República de Sèrbia, expedirà als membres dels seus equips que es trobin en territori serbi un document acreditatiu en llengua sèrbia i en un idioma dels oficials de les institucions de la Unió Europea, amb l'objectiu que les autoritats sèrbies els puguin identificar com a persones habilitades per exercir les funcions de control de fronteres que tinguin encomanades.
- 79. DECISIÓN DEL SUPERVISOR EUROPEO DE PROTECCIÓN DE DATOS de 15 de mayo de 2020 por la que se adopta el Reglamento interno del SEPD.** El Supervisor Europeu de Protecció de Dades (SEPD) ha de tramitar les reclamacions presentades per escrit en qualsevol llengua oficial de la Unió. A més, la norma proclama el compromís del SEPD amb el multilingüisme però estableix que només haurà de respondre a les persones que s'hi adrecin en les llengües oficials de la Unió Europea, a qui hauran de respondre en la mateixa llengua.
- 80. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1121 DE LA COMISIÓN de 29 de julio de 2020 relativo a la recogida y el intercambio de estadísticas y observaciones de los usuarios sobre los servicios de la pasarela digital única de conformidad con el Reglamento (UE) 2018/1724 del Parlamento Europeo y del Consejo.** La Comissió Europea té l'obligació de garantir que l'eina comuna de valoració dels usuaris estigui disponible en «todas las lenguas oficiales de la Unión». L'eina comuna és un mitjà per recollir informació dels usuaris quant al seu grau de satisfacció amb els serveis i la informació prestats a través de la passarel·la digital única europea, una estructura virtual de serveis europeus. Com que el català no és llengua oficial de la Unió Europea, els seus parlants no tenen reconegut cap dret de fer servir l'eina de valoració en la seva llengua, ni tampoc cap garantia ni expectativa en aquest sentit.
- 81. REGLAMENTO (UE) 2020/1054 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 15 de julio de 2020 por el que se modifica el Reglamento (CE) n.o 561/2006 en lo que respecta a los requisitos mínimos sobre los tiempos de conducción máximos diarios y semanales, las pausas mínimas y los períodos de descanso diarios y semanales y el Reglamento (UE) n.o 165/2014 en lo que respecta al posicionamiento mediante**

tacógrafos. Es modifica una norma anterior quant al règim de sancions aplicables a les infraccions en matèria de temps de conducció, pauses i descansos dels professionals dels transports de mercaderies per carretera. Es diu que seran els estats membres qui establiran aquest règim, el qual hauran d'explicar posteriorment a la Comissió. La Comissió, al seu torn, haurà de vetllar perquè aquesta informació es publiqui en una sola pàgina web «en todas las lenguas oficiales de la Unión, que contenga información detallada sobre dichas sanciones aplicables en los Estados miembros».

- 82. REGLAMENTO (UE) 2020/1056 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 15 de julio de 2020 sobre información electrónica relativa al transporte de mercancías.** Les plataformes basades en tecnologia de la informació i la comunicació usades per al tractament d'informació reglamentària sobre transports de mercaderies (aquella informació que els operadors econòmics hauran de posar a disposició de les autoritats) hauran de tenir funcionalitats per garantir, entre altres coses, que els elements de dades puguin ser tractats en qualsevol de les llengües oficials de la Unió Europea.
- 83. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1156 DE LA COMISIÓN de 4 de agosto de 2020 por el que se amplía el derecho antidumping definitivo establecido por el Reglamento de Ejecución (UE) 2018/186 de la Comisión sobre las importaciones de determinados aceros resistentes a la corrosión originarios de la República Popular China a las importaciones de determinados aceros resistentes a la corrosión ligeramente modificados.** S'imposa que les entitats xineses que vulguin sol·licitar l'exempció del dret antidúmping a les importacions de productes laminats plans de ferro o d'acer hagin de presentar un document escrit «en una de las lenguas oficiales de la Unión Europea».
- 84. Decisión de la Autoridad para los partidos políticos europeos y las fundaciones políticas europeas de 24 de julio de 2020 relativa al acceso público a los documentos en poder de la Autoridad para los partidos políticos europeos y las fundaciones políticas europeas.** Les sol·licituds d'accés als documents de l'Autoritat per als partits polítics europeus i les fundacions polítiques europees hauran de presentar-se en un idioma oficial de la Unió, siguin en paper siguin electrònicament.

- 85. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1249 DE LA COMISIÓN de 2 de septiembre de 2020 por el que se amplía el derecho antidumping definitivo establecido por el Reglamento de Ejecución (UE) 2019/1267 sobre las importaciones de electrodos de wolframio originarios de la República Popular China a las importaciones de electrodos de wolframio procedentes de Laos y Tailandia, hayan sido o no declarados originarios de Laos y Tailandia, y por el que se da por concluida la investigación respecto de las importaciones procedentes de la India, hayan sido o no declaradas originarias de la India.** Les empreses xineses, tailandeses i laosianes que vulguin sol·licitar unes exempcions a la política europea antidúmping sobre les importacions de determinats productes fabricats amb wolframi hauran de fer-ho per escrit «en una de las lenguas oficiales de la Unión Europea». Això exclou el català perquè no és una llengua oficial de la Unió Europea.
- 86. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1427 DE LA COMISIÓN de 12 de octubre de 2020 por el que se amplía el derecho antidumping definitivo establecido por el Reglamento de Ejecución (UE) 2015/83 sobre las importaciones de glutamato monosódico originario de la República Popular China a las importaciones de glutamato monosódico mezclado o en solución originario de la República Popular China.** Per sol·licitar exempcions al dret antidúmping en relació amb les importacions de glutamat monosòdic barrejat o en solució procedent de la Xina, caldrà presentar una petició per escrit «en una de las lenguas oficiales de la Unión Europea».
- 87. COMITÉ EUROPEO DE LA REGIONES — DECISIÓN n.o 18/2020 relativa al acceso del público a los documentos del Comité de las Regiones.** Bona part dels documents del Comitè Europeu de les Regions seran accessibles als ciutadans. Les sol·licituds d'accés a un document particular s'hauran d'enviar a la Secretaria General del Comitè de manera escrita, «en una de las lenguas enumeradas en el artículo 1 del Reglamento n.o 1/1958, por el que se fija el régimen lingüístico de la Comunidad Económica Europea». Aquestes llengües són les oficials de la Unió Europea, entre les quals hi ha el castellà però no pas el català.
- 88. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1988 DE LA COMISIÓN de 11 de noviembre de 2020 por el que se establecen disposiciones de aplicación de los Reglamentos (UE) n.o 1308/2013 y (UE) n.o 510/2014 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo relativo a la administración de los contingentes arancelarios de importación conforme al principio de «orden de llegada.**

Els certificats d'autenticitat de les declaracions d'importació d'uns determinats contingents aranzelaris han de ser complimentats en una de les llengües oficials de la Unió Europea o de l'Argentina. També s'estableixen unes mencions en l'etiquetatge per a un contingent aranzelari procedent de Bangladesh. Aquestes mencions es proveeixen en totes les llengües oficials de la Unió. En castellà el redactat és el següent: «Derecho especial percibido a la exportación del arroz».

- 89. DECISIÓN (UE) 2020/2090 DEL BANCO CENTRAL EUROPEO de 4 de diciembre de 2020 por la que se modifica la Decisión BCE/2013/10 sobre las denominaciones, especificaciones, reproducción, canje y retirada de los billetes de banco denominados en euros (BCE/2020/60).** Les reproduccions intangibles de bitllets d'euros disponibles a internet es consideraran lícites si porten sobreposada en diagonal la paraula «SPECIMEN» o el seu equivalent en una altra llengua oficial de la Unió Europea, amb un determinat format que s'especifica.
- 90. ACUERDO INTERINSTITUCIONAL de 16 de diciembre de 2020 entre el Parlamento Europeo, el Consejo de la Unión Europea y la Comisión Europea sobre disciplina presupuestaria, cooperación en materia presupuestaria y buena gestión financiera, así como sobre nuevos recursos propios, en particular una hoja de ruta para la introducción de nuevos recursos propios.** S'estableix que en el procediment de conciliació entre el Parlament Europeu i la Comissió Europea en el procés d'elaboració de normes comunitàries, el text conjunt a què s'arribi, abans de ser aprovat definitivament, s'haurà de traduir «a las lenguas oficiales de las instituciones de la Unión», a càrrec dels serveis del Parlament Europeu.
- 91. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/2244 DE LA COMISIÓN de 17 de diciembre de 2020 por el que se establecen disposiciones de aplicación de la Directiva (UE) 2017/1132 del Parlamento Europeo y del Consejo en lo que respecta a las especificaciones y los procedimientos técnicos necesarios para el sistema de interconexión de registros, y por el que se deroga el Reglamento de Ejecución (UE) 2015/884 de la Comisión.** La plataforma central europea, que interconnecta els registres electrònics de les institucions europees, «proporcionará artefactos de datos de referencia, como listas de códigos, vocabularios controlados y glosarios. Cuando proceda, estos se traducirán a las lenguas oficiales de la Unión». No es fa cap previsió de traduir els recursos al català, ja que no és llengua oficial de la Unió.

5.4. Normativa de la Unió Europea que exclou el català perquè només permet llengües oficials de la Unió o dels estats membres, conjuntament o indistintament

92. **REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/16 DE LA COMISIÓN de 10 de enero de 2020 por el que se autoriza la comercialización de cloruro de nicotinamida ribósido como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** La versió en castellà d'aquest reglament europeu estableix que els productes alimentaris que continguin clorur de nicotinamida ribósid tindran en l'etiquetatge la denominació de «cloruro de nicotinamida ribósido». Com que el castellà és l'única llengua pròpia de l'Estat espanyol que és oficial a la Unió Europea, com que no existeix una versió d'aquest reglament en català, com que el reglament europeu que regula l'etiquetatge alimentari en general només permet als estats membres imposar a les empreses l'etiquetatge en llengües oficials de la UE (Reglament (UE) núm. 1169/2011), i com que l'Estat espanyol imposa efectivament l'obligació a les empreses d'etiquetar els productes alimentaris (i no alimentaris) en castellà (Reial Decret Legislatiu 1/2007), se sobreentén que aquest reglament europeu imposa als productes venuts a l'Estat espanyol únicament la denominació del clorur en qüestió en castellà.
93. **REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/24 DE LA COMISIÓN de 13 de enero de 2020 que autoriza una ampliación del uso de las semillas de chía (Salvia hispanica) como nuevo alimento y el cambio de las condiciones de uso y de los requisitos de etiquetado específicos de tales semillas con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo, y que modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** La versió en castellà d'aquest reglament europeu estableix que els productes alimentaris que continguin llavors de xia tindran en l'etiquetatge la denominació de «semillas de chía (Salvia hispanica)». Com que el castellà és l'única llengua pròpia de l'Estat espanyol que és oficial a la Unió Europea, com que no existeix una versió d'aquest reglament en català, com que el reglament europeu que regula l'etiquetatge alimentari en general només permet als estats membres imposar a les empreses l'etiquetatge en llengües oficials de la UE (Reglament (UE) núm. 1169/2011), i com

que l'Estat espanyol imposa efectivament l'obligació a les empreses d'etiquetar els productes alimentaris (i no alimentaris) en castellà (Reial Decret Legislatiu 1/2007), se sobreentén que aquest reglament europeu imposa als productes venuts a l'Estat espanyol únicament la denominació de les llavors de xia en castellà.

94. **INSTRUCCIONES PRÁCTICAS A LAS PARTES SOBRE LOS ASUNTOS SOMETIDOS AL TRIBUNAL DE JUSTICIA.** Es recorda el dret dels estats membres d'utilitzar la seva llengua oficial quan participin en una vista oral i s'imposa les altres parts a utilitzar la llengua oficial de la Unió Europea triada pel demandant (que és qui pot triar la llengua del procediment segons l'article 37 del reglament de procediment del Tribunal de Justícia). En casos excepcionals, una part pot sol·licitar d'usar una llengua diferent de la triada pel demandant, però aquesta llengua també ha de ser una de les oficials de la Unió Europea. En casos concrets, dels recursos per incompliment, els Estats membres poden utilitzar en la fase oral una llengua diferent de la usada en la fase escrita, però ha de ser una de les seves llengües oficials d'Estat.
95. **Reglamento de Ejecución (UE) 2020/206 de la Comisión de 14 de febrero de 2020 por el que se autoriza la comercialización de pulpa, jugo de pulpa y jugo concentrado de pulpa de Theobroma cacao L. como alimento tradicional de un tercer país con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470.** S'estableix que la denominació del suc de polpa de cacao en l'etiquetatge dels productes alimentaris que el continguin ha de ser «pulpa de cacao (Theobroma cacao L.)», «jugo de pulpa de cacao (Theobroma cacao L.)» o «jugo concentrado de pulpa de cacao (Theobroma cacao L.)», depenent de la forma en què s'utilitzi. Com que el català no és oficial a la Unió Europea per causa del vet espanyol, les normes europees d'etiquetatge no estableixen redactats oficials en català i això fa que a l'Estat espanyol *a priori* només sembli obligatori l'etiquetatge en castellà. En el cas concret dels aliments, aquesta obligació exclusiva d'etiquetar en castellà és encara més clara perquè una altra norma europea, el Reglament (UE) 1169/2011, de productes alimentaris, estableix al seu article 15 que les autoritats podran imposar als productes alimentaris l'etiquetatge en una o diverses llengües oficials de la Unió, cosa que la normativa espanyola fa a favor del castellà. Aquesta previsió europea de permetre als estats d'imposar llengües oficials en l'etiquetatge alimentari s'entén com una excepció a la norma general de lliure circulació de béns i mercaderies a la Unió Europea i, per tant, s'entén que les llengües que no són oficials de la Unió no poden ser exigides.

- 96. REGLAMENTO DELEGADO (UE) 2020/217 DE LA COMISIÓN de 4 de octubre de 2019 que modifica, a efectos de su adaptación al progreso técnico y científico, el Reglamento (CE) n.o 1272/2008 del Parlamento Europeo y del Consejo, sobre clasificación, etiquetado y envasado de sustancias y mezclas, y que corrige dicho Reglamento.** S'imposa l'obligació que els envasos de les barreges que continguin un 1% o més de partícules de diòxid de titani continguin en l'etiquetatge unes indicacions. Les barreges líquides han de tenir la indicació següent: «¡Atención! Al rociar pueden formarse gotas respirables peligrosas. No respirar el aerosol». Les barreges sòlides han de mostrar aquesta indicació: «¡Atención! Al utilizarse, puede formarse polvo respirable peligroso. No respirar el polvo». Com que les normatives europees no existeixen en català perquè no és oficial a la Unió Europea per causa del vet espanyol, aquestes indicacions no són ofertes en català de manera oficial i se sobreentén que a l'Estat espanyol els redactats hauran de presentar-se com a mínim en castellà.
- 97. Corrección de errores de la Decisión (UE) 2019/2196 del Consejo, de 19 de diciembre de 2019, que modifica la Decisión 2013/755/UE relativa a la asociación de los países y territorios de ultramar con la Unión Europea («Decisión de Asociación Ultramar»).** Caldrà presentar la declaració a duana de despatx a lliure pràctica a les autoritats duaneres i aquesta declaració haurà de fer referència a la declaració en origen. Les autoritats duaneres podran sol·licitar la declaració en origen i també una traducció a la llengua oficial o una de les llengües oficials de l'Estat membre en qüestió. Així, les autoritats duaneres espanyoles podran demanar traduccions al castellà de les declaracions d'origen però no en català, perquè el castellà és llengua oficial de l'Estat en el seu conjunt mentre que el català no té reconegut aquest estatus. Per al comerç preferencial entre la Unió Europea i els «Països i Territoris d'Ultramar» (PTU) caldrà utilitzar unes fitxes estandarditzades d'informació. Aquestes fitxes caldrà imprimir-les en una o diverses llengües oficials en què està redactada la norma (les llengües oficials de la Unió Europea i les utilitzades pels PTU).
- 98. REGLAMENTO (UE) 2020/354 DE LA COMISIÓN de 4 de marzo de 2020 por el que se establece una lista de usos previstos de los piensos destinados a objetivos de nutrición específicos y se deroga la Directiva 2008/38/CE.** La norma estableix un seguit d'indicacions obligatòries en l'etiquetatge de determinats pinsos. La versió en castellà de la norma, que és la utilitzada per l'Estat espanyol, només incorpora les indicacions en castellà. Per exemple:

«Se recomienda consultar a un veterinario antes de utilizarlo o de prolongar su período de utilización», «Los animales deberán tener acceso permanente al agua» i «Propiedades alcalinizantes de la orina y bajo contenido de proteínas». Com que no existeix una versió catalana de la norma perquè l'Estat espanyol veta que el català sigui oficial a la Unió Europea, s'entén que en l'etiquetatge a l'Estat espanyol només és obligatori de partida que aquestes indicacions estiguin expressades en castellà. Per altra banda, un Reglament Europeu anterior, el 767/2009, ja imposava l'etiquetatge en les llengües oficials dels estats en aquest àmbit.

- 99. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/484 DE LA COMISIÓN de 2 de abril de 2020 por el que se autoriza la comercialización de la lacto-N-tetraosa como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** La versió en castellà d'aquest reglament europeu estableix que els productes alimentaris que continguin el component que tracta aquesta norma tindran en l'etiquetatge la denominació castellana, «lacto-N-tetraosa». Com que el castellà és l'única llengua pròpia de l'Estat espanyol que és oficial a la Unió Europea, com que no existeix una versió d'aquest reglament en català, com que el reglament europeu que regula l'etiquetatge alimentari en general només permet als estats membres imposar a les empreses l'etiquetatge en llengües oficials de la UE (Reglament (UE) núm. 1169/2011), i com que l'Estat espanyol imposa efectivament l'obligació a les empreses d'etiquetar els productes alimentaris (i no alimentaris) en castellà (Reial Decret Legislatiu 1/2007), se sobreentén que aquest reglament europeu imposa als productes venuts a l'Estat espanyol únicament la denominació d'aquest component alimentari en castellà.
- 100. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/500 DE LA COMISIÓN de 6 de abril de 2020 por el que se autoriza la comercialización de polvos de semillas de chía (Salvia hispanica) parcialmente desgrasados como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** El mes de gener un altre reglament d'execució de la Comissió Europea ampliava els usos comercials de les llavors de xia i establí alguns requisits per a la seva comercialització. En aquell moment ja s'imposava l'ús del castellà en l'etiquetatge dels aliments que continguessin aquest producte als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol perquè, de les llengües oficials en aquests

territoris, només el castellà comptava amb una versió oficial de la norma, en què quedaven establerts els noms a incloure en les etiquetes, i perquè el reglament europeu que regula l'etiquetatge alimentari en general només permet als estats membres imposar a les empreses l'etiquetatge en llengües oficials de la UE (Reglament (UE) núm. 1169/2011). El mes d'abril, el nou reglament que autoritza la comercialització de llavors de xia parcialment desgreixades reproduceix la mateixa situació amb les mateixes conseqüències: la imposició de la denominació castellana del component en qüestió («Polvo de semillas de chía (Salvia hispanica) parcialmente desgrasado») en l'etiquetatge dels productes que el continguin.

- 101. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/761 de la Comisión de 17 de diciembre de 2019 por el que se establecen disposiciones de aplicación de los Reglamentos (UE) nº 1306/2013, (UE) nº 1308/2013 y (UE) nº 510/2014 del Parlamento Europeo y del Consejo, en lo relativo al sistema de gestión de los contingentes arancelarios mediante certificados.** Queda establert que els certificats d'autenticitat per als contingents aranzelaris es redactaran en una llengua oficial de la Unió i podran incloure addicionalment una traducció a la llengua o les llengües oficials del país exportador. A més, s'hauran d'emplenar en una de les llengües oficials de la Unió Europea o del país exportador.
- 102. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/916 DE LA COMISIÓN de 1 de julio de 2020 por el que se autoriza la ampliación de los usos de los xilooligosacáridos como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo, y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** La versió en castellà d'aquest reglament europeu estableix que els productes alimentaris que continguin xilooligosacàrids tindran en l'etiquetatge la denominació de «xilooligosacáridos». Com que el castellà és l'única llengua pròpia de l'Estat espanyol que és oficial a la Unió Europea, com que no existeix una versió d'aquest reglament en català, com que el reglament europeu que regula l'etiquetatge alimentari en general només permet als estats membres imposar a les empreses l'etiquetatge en llengües oficials de la UE (Reglament (UE) núm. 1169/2011), i com que l'Estat espanyol imposa efectivament l'obligació a les empreses d'etiquetar els productes alimentaris (i no alimentaris) en castellà (Reial Decret Legislatiu 1/2007), se sobreentén que aquest reglament europeu imposa als productes venuts a l'Estat espanyol únicament la denominació del nou producte alimentari en castellà, amb la denominació que proveeix explícitament.

- 103. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/918 DE LA COMISIÓN de 1 de julio de 2020 por el que se establece una excepción al Reglamento de Ejecución (UE) 2019/2072 en lo que respecta a los requisitos para la introducción en la Unión de madera de fresno originaria de Canadá o transformada en dicho país.** La versió en castellà de la norma estableix que cada lot de fusta de freixe importat del Canadà haurà de portar en un lloc visible una etiqueta amb les paraules «HT-KD» o «Tratada térmicamente-Secada en estufa». Com que l'Estat espanyol es nega a facilitar l'oficialitat del català a la Unió Europea, no existeix una versió lingüística de la norma en català. La versió que fa servir l'Estat espanyol és la castellana. A més, la legislació espanyola imposa l'obligació d'etiquetar en castellà, menys en alguns productes regionals tradicionals. En aquest sentit, doncs, les indicacions en castellà d'aquesta norma queden privilegiades de partida, per bé que en aquest cas també es pot fer servir una abreviatura internacional de base lingüística anglesa.
- 104. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/917 de la Comisión de 1 de julio de 2020 por el que se autoriza la comercialización de la infusión de hojas de café de Coffea arabica L. o de Coffea canephora Pierre ex A. Froehner como alimento tradicional de un tercer país con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470.** La versió en castellà d'aquest reglament europeu estableix que els productes alimentaris que continguin infusió de fulles de cafè de Coffea arabica o de Coffea canephora tindran en l'etiquetatge la denominació de «Infusión de hojas de café de Coffea arabica o de Coffea canephora». Com que el castellà és l'única llengua pròpia de l'Estat espanyol que és oficial a la Unió Europea, com que no existeix una versió d'aquest reglament en català, com que el reglament europeu que regula l'etiquetatge alimentari en general només permet als estats membres imposar a les empreses l'etiquetatge en llengües oficials de la UE (Reglament (UE) núm. 1169/2011), i com que l'Estat espanyol imposa efectivament l'obligació a les empreses d'etiquetar els productes alimentaris (i no alimentaris) en castellà (Reial Decret Legislatiu 1/2007), se sobreentén que aquest reglament europeu imposa als productes venuts a l'Estat espanyol únicament la denominació del nou producte alimentari en castellà, amb la denominació que proveeix explícitament.

- 105. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/997 DE LA COMISIÓN de 9 de julio de 2020 relativo a la autorización de la L-lisina base, líquida, el sulfato de L-lisina y el monoclóhidrato de L-lisina, técnicamente puro, como aditivos en piensos para todas las especies animales.** S'estableixen unes indicacions que han de figurar explícitament en l'etiquetatge dels productes que continguin L-lisina. Com que l'Estat espanyol es nega a facilitar l'oficialitat del català a la Unió Europea, no existeix una versió lingüística de la norma en català. La versió que fa servir l'Estat espanyol és la castellana, on les indicacions en qüestió són en aquesta llengua: «El suplemento de L-lisina, especialmente a través del agua de beber, debe tener en cuenta todos los aminoácidos esenciales y condicionalmente esenciales con el fin de evitar desequilibrios.». A més, la legislació espanyola imposa l'obligació d'etiquetar en castellà, menys en alguns productes regionals tradicionals. En aquest sentit, doncs, les indicacions en castellà d'aquesta norma són imposades de partida a tots els productes que continguin L-lisina.
- 106. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1002 DE LA COMISIÓN de 9 de julio de 2020 por el que se establece una excepción al Reglamento de Ejecución (UE) 2019/2072 en lo que respecta a los requisitos para la introducción en la Unión de madera de pino originaria de los Estados Unidos o transformada en dicho país.** La versió en castellà de la norma estableix que cada lot de fusta de freixe importat dels Estats Units d'Amèrica haurà de portar en un lloc visible una etiqueta amb les paraules «HT-KD» o «Tratada térmicamente-Secada en estufa». Com que l'Estat espanyol es nega a facilitar l'oficialitat del català a la Unió Europea, no existeix una versió lingüística de la norma en català. La versió que fa servir l'Estat espanyol és la castellana. A més, la legislació espanyola imposa l'obligació d'etiquetar en castellà, menys en alguns productes regionals tradicionals. En aquest sentit, doncs, les indicacions en castellà d'aquesta norma queden privilegiades de partida, per bé que en aquest cas també es pot fer servir una abreviatura internacional de base lingüística anglesa.
- 107. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1033 DE LA COMISIÓN de 15 de julio de 2020 relativo a la renovación de la autorización de la L-arginina producida por *Corynebacterium glutamicum* ATCC 13870 y la autorización de la L-arginina producida por *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80182 como aditivos para piensos destinados a todas las especies animales, y por el que se deroga el Reglamento (CE) n.º 1139/2007.** S'estableixen algunes indicacions obligatòries en l'etiquetatge de determinats productes: «El suplemento de L-arginina, especialmente a través del agua de beber, debe tener en cuenta

todos los aminoácidos esenciales y condicionalmente esenciales con el fin de evitar desequilibrios», «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa de pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: 25 mg/kg». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió oficial d'aquesta norma en llengua catalana. A l'Estat espanyol s'usa la versió castellana de la norma, que només proveeix les indicacions obligatòries en castellà. Aquest fet, sumat a l'obligació d'etiquetar en castellà prevista a la legislació interna espanyola, suposa que de partida aquestes indicacions només seran obligatòries en aquesta llengua.

- 108. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1090 DE LA COMISIÓN de 24 de julio de 2020 relativo a la autorización del monoclóhidrato de L-histidina monohidrato como aditivo en los piensos para todas las especies animales.** S'estableixen algunes indicacions obligatòries en l'etiquetatge de determinats productes: «El suplemento con monoclóhidrato de L-histidina monohidrato, especialmente a través del agua de beber, debe tener en cuenta todos los aminoácidos esenciales y condicionalmente esenciales, con el fin de evitar desequilibrios», «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: 25 mg/kg». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió oficial d'aquesta norma en llengua catalana; a l'Estat espanyol s'usa la versió castellana de la norma, que només proveeix les indicacions obligatòries en castellà. Aquest fet, sumat a l'obligació d'etiquetar en castellà prevista a la legislació interna espanyola, suposa que de partida aquestes indicacions només seran obligatòries en aquesta llengua.
- 109. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1098 DE LA COMISIÓN de 24 de julio de 2020 relativo a la autorización del aceite esencial de cardamomo de *Elettaria cardamomum* (L.) Maton como aditivo en piensos para todas las especies animales.** S'estableix una indicació obligatòria en l'etiquetatge de determinats productes: «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: 5 mg/kg de pienso». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió oficial d'aquesta norma en llengua catalana. A l'Estat espanyol s'usa la versió castellana de la norma, que només proveeix les indicacions obligatòries en castellà. Aquest fet, sumat a l'obligació d'etiquetar en castellà prevista a la legislació interna espanyola, suposa que de partida aquestes indicacions només seran obligatòries en aquesta llengua. Per altra banda, un Reglament Europeu anterior, el 767/2009, ja imposava l'etiquetatge en les llengües oficials dels estats en aquest àmbit.

- 110. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1163 DE LA COMISIÓN de 6 de agosto de 2020 por el que se autoriza la comercialización de harina de setas con vitamina D2 como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** S'estableix que la denominació en l'etiquetatge d'un nou aliment, la farina de bolets tractada amb radiació ultravioleta que conté vitamina D, serà o bé «harina de setas tratada con radiación ultravioleta que contiene vitamina D» o bé «harina de setas tratada con radiación ultravioleta que contiene vitamina D2». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió oficial d'aquesta norma en llengua catalana. A l'Estat espanyol s'usa la versió castellana de la norma, que només proveeix les indicacions obligatòries en castellà. Aquest fet, sumat a l'obligació d'etiquetar en castellà prevista a la legislació interna espanyola, suposa que de partida aquestes indicacions només seran obligatòries en aquesta llengua. A més, cal tenir en compte que la normativa europea sobre etiquetatge alimentari només permet als estats d'exigir a les empreses que etiquetin els productes en les llengües oficials de la Unió Europea, fet que suposa que a l'Estat espanyol aquest nou producte només s'haurà d'etiquetar obligatòriament en llengua castellana, i que el català, en conseqüència, serà optatiu.
- 111. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1175 DE LA COMISIÓN de 7 de agosto de 2020 relativo a la autorización del clorhidrato monohidrato de L-cisteína producido por fermentación con Escherichia coli KCCM 80180 y Escherichia coli KCCM 80181 como aditivo en piensos para todas las especies animales.** S'estableix una indicació obligatòria en l'etiquetatge de determinats productes: «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: 25 mg/kg». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió oficial d'aquesta norma en llengua catalana. A l'Estat espanyol s'utilitza la versió castellana de la norma, que només proveeix les indicacions obligatòries en castellà. Aquest fet, sumat a l'obligació d'etiquetar en castellà prevista a la legislació interna espanyola, suposa que de partida aquestes indicacions només seran obligatòries en aquesta llengua.
- 112. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1207 DE LA COMISIÓN de 19 de agosto de 2020 por el que se establecen disposiciones de aplicación del Reglamento (UE) 2017/745 del Parlamento Europeo y del Consejo en**

lo referente a las especificaciones comunes para el reprocesamiento de productos de un solo uso. Es determina que els productes d'un sol ús reprocessats han de dur la paraula «reprocesado» a l'etiqueta, així com, depenent del cas, aquestes altres: «desinfectado» o «esterilizado». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeix una versió oficial d'aquesta norma en llengua catalana; a l'Estat espanyol s'usa la versió castellana de la norma, que només proveeix les indicacions obligatòries en castellà. Aquest fet, sumat a l'obligació d'etiquetar en castellà prevista a la legislació interna espanyola, suposa que de partida aquestes indicacions només seran obligatòries en aquesta llengua.

- 113. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/1379 de la Comisión de 1 de octubre de 2020 relativo a la autorización de la L-cistina producida por Pantoea ananatis NITE BP-02525 como aditivo en piensos para todas las especies animales.** La versió espanyola de la norma diu que en l'etiquetatge de l'additiu i la prebarreja de L-cistina hi ha d'aparèixer la següent indicació: «-El suplemento de L-cistina dependerá de los requisitos de los animales destinatarios en cuanto a los aminoácidos con azufre y del nivel de otros aminoácidos con azufre en la ración. El suplemento de L-cistina, especialmente a través del agua de beber, debe tener en cuenta todos los aminoácidos de la dieta de los animales con el fin de evitar desequilibrios». A més, els additius han de presentar també aquesta informació en l'etiquetatge: «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: 25 mg/kg». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeixen versions oficials de les normes comunitàries en català. A més, com que l'Estat espanyol té el castellà com a única llengua oficial, la versió lingüística oficial de les normes europees a l'Estat espanyol serà la castellana. Aquesta combinació de circumstàncies, sumada a l'obligatorietat d'etiquetar en castellà recollida a la normativa estatal, significa que les normes europees d'etiquetatge com aquesta imposen de partida indicacions en llengua castellana als productes que es comercialitzen en territori catalanoparlant.

- 114. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1396 DE LA COMISIÓN de 5 de octubre de 2020 relativo a la autorización de las sustancias geraniol, citral, 3,7,11-trimetildodeca-2,6,10-trien-1-ol, (Z)- nerol, acetato de geraniol, butirato de geraniol, formiato de geraniol, propionato de geraniol, propionato de nerilo, formiato de nerilo, acetato de nerilo, isobutirato de nerilo, isobutirato de geraniol y acetato de prenilo como aditivos en piensos para todas las especies animales excepto los animales marinos.** La versió espanyola de la norma imposa l'obligatorietat que l'etiquetatge dels additius de geraniol, 3,7,11-trimetildodeca-2,6,10-trien-1-ol, (Z)-Nerol, citral i altres substàncies contingui unes indicacions que només són presentades en llengua castellana. Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeixen versions oficials de les normes comunitàries en català. A més, com que l'Estat espanyol té el castellà com a única llengua oficial, la versió lingüística oficial de les normes europees a l'Estat espanyol serà la castellana. Aquesta combinació de circumstàncies, sumada a l'obligatorietat d'etiquetar en castellà recollida a la normativa estatal, significa que les normes europees d'etiquetatge com aquesta imposen de partida indicacions en llengua castellana als productes que es comercialitzen en territori catalanoparlant.
- 115. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/1397 de la Comisión de 5 de octubre de 2020 relativo a la renovación de la autorización de la L-isoleucina producida por Escherichia coli FERM ABP-10641 como aditivo nutricional, la extensión de su uso y la autorización de la L-isoleucina producida por Corynebacterium glutamicum KCCM 80189 como aditivo para piensos destinados a todas las especies animales, y por el que se deroga el Reglamento (UE) n° 348/2010.** La versió espanyola de la norma imposa l'obligatorietat que l'etiquetatge dels additius i prebarreges de L-isoleucina contingui la següent indicació: «El suplemento de L-isoleucina, especialmente a través del agua de beber, tendrá en cuenta todos los aminoácidos esenciales y condicionalmente esenciales con el fin de evitar desequilibrios». Els additius també hauran de presentar aquesta indicació en l'etiquetatge: «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: 25 mg/kg.». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeixen versions oficials de les normes comunitàries en català. A més, com que l'Estat espanyol té el castellà com a única llengua oficial, la versió lingüística oficial de les normes europees a l'Estat espanyol serà la castellana. Aquesta combinació de circumstàncies, sumada a l'obligatorietat d'etiquetar

en castellà recollida a la normativa estatal, significa que les normes europees d'etiquetatge com aquesta imposen de partida indicacions en llengua castellana als productes que es comercialitzen en territori catalanoparlant.

- 116. Corrección de errores del Reglamento Delegado (UE) 2020/217 de la Comisión, de 4 de octubre de 2019, que modifica, a efectos de su adaptación al progreso técnico y científico, el Reglamento (CE) n° 1272/2008 del Parlamento Europeo y del Consejo, sobre clasificación, etiquetado y envasado de sustancias y mezclas, y que corrige dicho Reglamento.** Es modifica un reglament anterior sobre l'etiquetatge de substàncies i barreges per canviar el redactat d'una indicació obligatòria. La nova indicació, com l'antiga, es presenta en la versió espanyola del reglament en llengua castellana. Concretament, si abans calia dir «EUH211: “¡Atención! Al rociar pueden formarse gotas respirables peligrosas. No respirar el aerosol”.», ara cal dir «EUH211: “¡Atención! Al rociar pueden formarse gotas respirables peligrosas. No respirar el aerosol o la niebla”.». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeixen versions oficials de les normes comunitàries en català. A més, com que l'Estat espanyol té el castellà com a única llengua oficial, la versió lingüística oficial de les normes europees a l'Estat espanyol serà la castellana. Aquesta combinació de circumstàncies, sumada a l'obligatorietat d'etiquetar en castellà recollida a la normativa estatal, significa que les normes europees d'etiquetatge com aquesta imposen de partida indicacions en llengua castellana als productes que es comercialitzen en territori catalanoparlant. Altrament, el mateix Reglament Europeu modificat, el 1272/2008, ja imposava l'etiquetatge en les llengües oficials dels estats en aquest àmbit.
- 117. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/1510 de la Comisión de 16 de octubre de 2020 relativo a la autorización de las sustancias alcohol cinámico, 3-fenilpropan-1-ol, 2-fenilpropanal, 3-(p-cumenil)-2-metilpropionaldehído, alfa-metilcinamaldehído, 3-fenilpropanal, ácido cinámico, acetato de cinamilo, butirato de cinamilo, isobutirato de 3-fenilpropilo, isovalerato de cinamilo, isobutirato de cinamilo, cinamato de etilo, cinamato de metilo y cinamato de isopentilo como aditivos en los piensos para todas las especies animales excepto los animales marinos.** La versió espanyola de la norma imposa l'obligatorietat que l'etiquetatge de determinades substàncies d'alcohol cinamílic continguin unes determinades indicacions que, com que aquesta versió només és en castellà, és presenten

únicament en aquesta llengua: «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: 5 mg/kg.»; «Contenido máximo recomendado de la sustancia activa en el pienso completo con un contenido de humedad del 12 %: — 1 mg/kg para gatos; — 5 mg/kg para otras especies y categorías.»; etc. Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeixen versions oficials de les normes comunitàries en català. A més, com que l'Estat espanyol té el castellà com a única llengua oficial, la versió lingüística oficial de les normes europees a l'Estat espanyol serà la castellana. Aquesta combinació de circumstàncies, sumada a l'obligatorietat d'etiquetar en castellà recollida a la normativa estatal, significa que les normes europees d'etiquetatge com aquesta imposen de partida indicacions en llengua castellana als productes que es comercialitzen en territori catalanoparlant. Altrament, un Reglament Europeu anterior, el 1831/2003, ja imposava l'etiquetatge en les llengües oficials dels estats en aquest àmbit.

- 118. DECISIÓN n.o 1/2020 DEL COMITÉ DEL AAE CREADO POR EL ACUERDO DE ASOCIACIÓN ECONÓMICA PRELIMINARENTE GHANA, POR UNA PARTE, Y LA COMUNIDAD EUROPEA Y SUS ESTADOS MIEMBROS, POR OTRA, de 20 de agosto de 2020 sobre la adopción del Protocolo n.o 1 relativo a la definición del concepto de «productos originarios» y a los métodos de cooperación administrativa [2020/1526].** Els formularis de certificat de circulació de mercaderies EUR1 i les fitxes d'informació s'imprimiran «en una o varias de las lenguas en que esté redactado el presente Acuerdo», que són les oficials de la Unió Europea.
- 119. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/1559 de la Comisión de 26 de octubre de 2020 que modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 por el que se establece la lista de la Unión de nuevos alimentos.** Aquesta norma estableix un seguit de nous aliments comercialitzables a la Unió Europea, i entre altres coses estableix la seva denominació comercial, que haurà de figurar en l'etiquetatge. La versió espanyola de la norma, que és només en castellà, estableix les denominacions únicament en aquesta llengua: «florotaninos de Ecklonia cava», «extracto rico en taxifolina», «extracto de tres raíces (Cynanchum wilfordii Hemsley, Phlomis umbrosa Turcz. y Angelica gigas Nakai)», etc. Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeixen versions oficials de les normes comunitàries en català. A més, com que l'Estat espanyol té el castellà com a única llengua oficial, la versió lingüística oficial de les normes europees a l'Estat

espanyol serà la castellana. Aquesta combinació de circumstàncies, sumada a l'obligatorietat d'etiquetar en castellà recollida a la normativa estatal, significa que aquesta norma europea imposa que als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol els nous productes hauran de ser comercialitzats, com a mínim, amb les seves denominacions castellanes.

- 120. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1634 DE LA COMISIÓN de 4 de noviembre de 2020 por el que se autoriza la comercialización de azúcares de pulpa de cacao (Theobroma cacao L.) como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** Aquesta norma estableix un nou aliment comercialitzable a la Unió Europea, el sucre de polpa de cacau i, entre altres coses, estableix com s'haurà d'indicar la seva presència en l'etiquetatge comercial dels productes que la continguin. La versió espanyola de la norma, que és només en castellà, estableix tres denominacions acceptables en funció de la forma utilitzada del sucre de la polpa de cacau. En tots tres casos, les denominacions són únicament en castellà: «azúcares de pulpa de cacao (Theobroma cacao L.)», «glucosa de pulpa de cacao (Theobroma cacao L.)» o «fructosa de pulpa de cacao (Theobroma cacao L.)». La norma també estableix una indicació estereotipada de la naturalesa del producte: «Azúcares obtenidos a partir de la pulpa de cacao (Theobroma cacao L.)». Com que el català no és una llengua oficial de la Unió Europea, no existeixen versions oficials de les normes comunitàries en català. A més, com que l'Estat espanyol té el castellà com a única llengua oficial, la versió lingüística oficial de les normes europees a l'Estat espanyol serà la castellana. Aquesta combinació de circumstàncies, sumada a l'obligatorietat d'etiquetar en castellà recollida a la normativa estatal (general i alimentària), significa que aquesta norma europea imposa que als territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol el nou producte haurà de ser comercialitzat, com a mínim, amb les seves denominacions i indicació castellanes.
- 121. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/1798 de la Comisión de 30 de noviembre de 2020 relativo a la autorización del monoclóhidrato de L-lisina producido por Corynebacterium glutamicum DSM 32932 y del sulfato de L-lisina producido por Corynebacterium glutamicum KFCC 11043 como aditivos en piensos para todas las especies animales.** En la versió castellana de la norma s'estableix que el productes que continguin

«monoclorhidrato de L-lisina, técnicamente puro» hauran de dur a l'etiquetatge la següent indicació: «El suplemento de Lisina debe tener en cuenta todos los aminoácidos esenciales y condicionalmente esenciales con el fin de evitar desequilibrios». Com que el català no és oficial a la Unió Europea no existeix una versió lingüística en català de la norma. Això, sumat al fet que el castellà és l'única llengua oficial, que la normativa europea només permet als estats d'obligar que l'etiquetatge alimentari sigui en llengües oficials i que la llei estatal espanyola obliga a etiquetar en castellà, suposa que els productes comercials que continguin aquest element i es comercialitzin en territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol hauran de presentar com a mínim aquesta indicació en castellà a l'etiquetatge. Altrament, un Reglament Europeu anterior, el 1831/2003, ja imposava l'etiquetatge en les llengües oficials dels estats en aquest àmbit.

- 122. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1821 DE LA COMISIÓN de 2 de diciembre de 2020 por el que se autoriza la comercialización de un extracto de *Panax notoginseng* y *Astragalus membranaceus* como nuevo alimento de conformidad con el Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** En la versió castellana de la norma s'estableix que la denominació comercial del nou aliment en l'etiquetatge és «Extracto de *Panax notoginseng* y *Astragalus membranaceus*». Com que el català no és oficial a la Unió Europea no existeix una versió lingüística en català de la norma. Això, sumat al fet que el castellà és l'única llengua oficial, que la normativa europea només permet als estats d'obligar que l'etiquetatge alimentari sigui en llengües oficials i que la llei estatal espanyola obliga a etiquetar en castellà, suposa que els productes comercials que continguin aquest element i es comercialitzin en territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol hauran de presentar com a mínim la denominació en castellà a l'etiquetatge.
- 123. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1820 DE LA COMISIÓN de 2 de diciembre de 2020 por el que se autoriza la comercialización de *Euglena gracilis* desecada como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** En la versió castellana de la norma s'estableix que la denominació comercial del nou aliment en l'etiquetatge és «biomasa desecada de *Euglena gracilis*». Com que el català no és oficial a la Unió Europea no existeix una versió lingüística en català de la

norma. Això, sumat al fet que el castellà és l'única llengua oficial, que la normativa europea només permet als estats d'obligar que l'etiquetatge alimentari sigui en llengües oficials i que la llei estatal espanyola obliga a etiquetar en castellà, suposa que els productes comercials que continguin aquest element i es comercialitzin en territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol hauran de presentar com a mínim la denominació en castellà a l'etiquetatge.

- 124. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/1822 de la Comisión de 2 de diciembre de 2020 por el que se autoriza la comercialización de biomasa de levadura (*Yarrowia lipolytica*) con cromo como nuevo alimento de conformidad con el Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** En la versió castellana de la norma s'estableix que la denominació comercial del nou aliment en l'etiquetatge és «biomasa de levadura (*Yarrowia lipolytica*) con cromo». Com que el català no és oficial a la Unió Europea no existeix una versió lingüística en català de la norma. Això, sumat al fet que el castellà és l'única llengua oficial, que la normativa europea només permet als estats d'obligar que l'etiquetatge alimentari sigui en llengües oficials i que la llei estatal espanyola obliga a etiquetar en castellà, suposa que els productes comercials que continguin aquest element i es comercialitzin en territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol hauran de presentar com a mínim la denominació en castellà a l'etiquetatge.
- 125. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/1993 DE LA COMISIÓN de 4 de diciembre de 2020 por el que se autoriza la comercialización de biomasa de levadura (*Yarrowia lipolytica*) con selenio como nuevo alimento con arreglo al Reglamento (UE) 2015/2283 del Parlamento Europeo y del Consejo y se modifica el Reglamento de Ejecución (UE) 2017/2470 de la Comisión.** En la versió castellana de la norma s'estableix que la denominació comercial del nou aliment en l'etiquetatge és «biomasa de levadura (*Yarrowia lipolytica*) con selenio». Com que el català no és oficial a la Unió Europea no existeix una versió lingüística en català de la norma. Això, sumat al fet que el castellà és l'única llengua oficial, que la normativa europea només permet als estats d'obligar que l'etiquetatge alimentari sigui en llengües oficials i que la llei estatal espanyola obliga a etiquetar en castellà, suposa que els productes comercials que continguin aquest element i es comercialitzin en territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol hauran de presentar com a mínim la denominació en castellà a l'etiquetatge.

- 126. REGLAMENTO (UE) 2020/2081 DE LA COMISIÓN de 14 de diciembre de 2020 que modifica el anexo XVII del Reglamento (CE) n.º 1907/2006 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo al registro, la evaluación, la autorización y la restricción de las sustancias y mezclas químicas (REACH), en lo que respecta a las sustancias contenidas en las tintas para tatuaje o maquillaje permanente.** Els proveïdors de barreges per als tatuatges hauran d'assegurar-se que els productes van acompanyats d'un seguit d'informació amb unes indicacions estereotipades, que en la versió espanyola de la norma s'ofereixen només en castellà. En aquest cas, a més, s'afegeix que aquesta informació haurà de presentar-se «en la lengua o las lenguas oficiales del Estado o los Estados miembros en los que se comercializa la mezcla, a menos que el Estado o los Estados miembros interesados dispongan otra cosa».
- 127. Reglamento (UE) 2020/2096 de la Comisión de 15 de diciembre de 2020 por el que se modifica el anexo XVII del Reglamento (CE) n.º 1907/2006 del Parlamento Europeo y del Consejo, relativo al registro, la evaluación, la autorización y la restricción de las sustancias y mezclas químicas (REACH), en lo que se refiere a las sustancias carcinógenas, mutágenas o tóxicas para la reproducción (sustancias CMR), los productos contemplados por el Reglamento (UE) 2017/745 del Parlamento Europeo y del Consejo, los contaminantes orgánicos persistentes, determinadas sustancias o mezclas líquidas, el nonilfenol y los métodos de ensayo para los colorantes azoicos.** S'estableixen un seguit d'indicacions obligatòries per a l'etiquetatge de determinades substàncies i barreges que es proveeixen únicament en castellà: «Mantener las lámparas que contengan este líquido fuera del alcance de los niños.», «Un simple sorbo de aceite para lámparas, o incluso chupar la mecha, puede causar lesiones pulmonares potencialmente mortales.», «Un simple sorbo de líquido encendedor de barbacoa puede causar lesiones pulmonares potencialmente mortales». S'entén que aquestes indicacions com a mínim hauran de ser en aquest idioma, l'etiquetatge en el qual queda imposat pel Reial Decret Legislatiu 1/2007, de defensa dels consumidors.
- 128. PROTOCOLO del Acuerdo por el que se establece una Asociación entre La Unión Europea y sus Estados miembros, por un lado, y Centroamérica, por otro, para tener en cuenta la Adhesión de la República de Croacia a la Unión Europea.** Els certificats de circulació de mercaderies d'una determinada classe emesos amb posterioritat han d'incloure una frase que especifiqui que

s'han emès posteriorment, en una llista tancada d'idiomes. Entre aquests hi ha el castellà, pel qual s'estableix la versió «EXPEDIDO A POSTERIORI», però no pas el català, ja que no és llengua oficial europea.

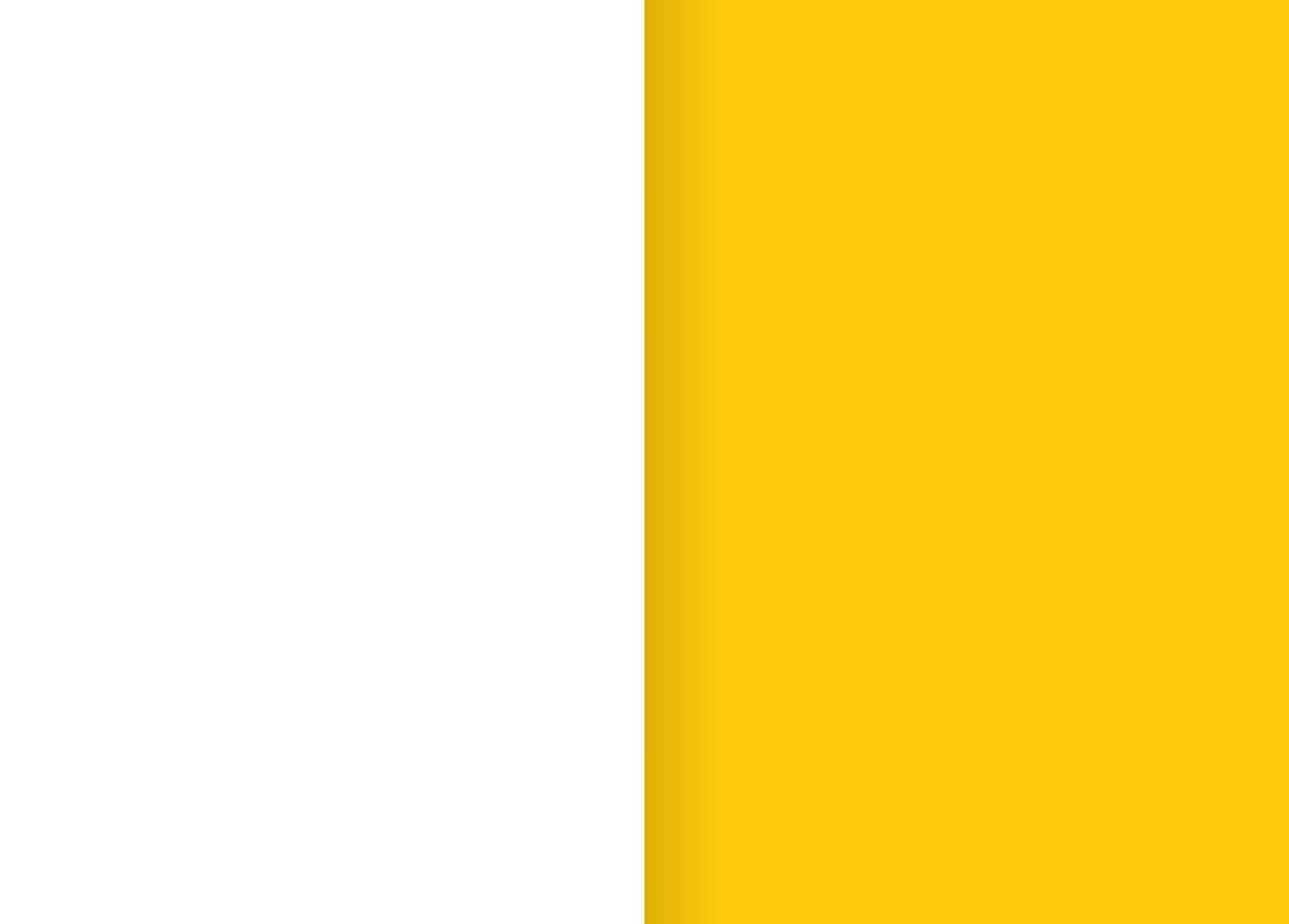
- 129. Reglamento de Ejecución (UE) 2020/2235 de la Comisión, de 16 de diciembre de 2020, por el que se establecen normas para la aplicación de los Reglamentos (UE) 2016/429 y (UE) 2017/625 del Parlamento Europeo y del Consejo por lo que respecta a los modelos de certificados zoosanitarios, los modelos de certificados oficiales y los modelos de certificados zoosanitarios-oficiales para la entrada en la Unión y los desplazamientos dentro de la Unión de las partidas de determinadas categorías de animales y mercancías, así como la certificación oficial relativa a dichos certificados, y se derogan el Reglamento (CE) n.º 599/2004, los Reglamentos de Ejecución (UE) n.º 636/2014 y (UE) 2019/628, la Directiva 98/68/CE y las Decisiones 2000/572/CE, 2003/779/CE y 2007/240/CE.** Els certificats de circulació de mercaderies d'una determinada classe emesos amb posterioritat han d'incloure una frase que especifiqui que s'han emès posteriorment, en una llista tancada d'idiomes. Entre aquests hi ha el castellà, pel qual s'estableix la versió «EXPEDIDO A POSTERIORI», però no pas el català, ja que no és llengua oficial europea. Els duplicats hauran de tenir una especificació que indiqui que són duplicats, també en una llengua de la mateixa llista tancada. En castellà, la versió és «DUPLICADO». Finalment, també s'inclouen models de declaració en factura en aquesta llista tancada de llengües. En castellà és el següent model: «El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera o de la autoridad pública competente n.º ... (1)] declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... (2)».
- 130. REGLAMENTO DE EJECUCIÓN (UE) 2020/2236 DE LA COMISIÓN de 16 de diciembre de 2020 por el que se establecen normas para la aplicación de los Reglamentos (UE) 2016/429 y (UE) 2017/625 del Parlamento Europeo y del Consejo por lo que respecta a los modelos de certificados zoosanitarios para la entrada en la Unión y los desplazamientos dentro de la Unión de las partidas de animales acuáticos y de determinados productos de origen animal procedentes de animales acuáticos, así como la certificación oficial relativa a dichos certificados, y se deroga el Reglamento (CE) n.º 1251/2008.** Aquesta norma regula un seguit de models

de certificats zoosanitaris per a l'entrada i el desplaçament d'animals aquàtics i productes derivats d'aquests animals. Entre altres coses, s'estableix que els certificats zoosanitaris han de redactar-se en la llengua oficial o una de les llengües oficials de l'Estat de l'estat membre per on entren. L'estat membre, a més, potestativament pot acceptar certificats redactats en una altra llengua oficial de la Unió, si cal amb una traducció autenticada.

5.5. Normativa de les organitzacions internacionals

- 131. Reglamento n.º 126 de las Naciones Unidas — Prescripciones uniformes sobre la homologación de los sistemas de separación destinados a proteger a los pasajeros contra el desplazamiento del equipaje y suministrados como equipo no original del vehículo [2020/176].** S'estableix que els sistemes de separació han d'anar acompanyats d'instruccions redactades «en la lengua o las lenguas del país en el que vaya a ponerse a la venta». A l'Estat espanyol l'administració i la judicatura interpretaran que això obliga tan sols a redactar les instruccions en castellà, perquè és l'única llengua nadiua que és oficial de tot l'Estat.
- 132. Reglamento nº 44 de las Naciones Unidas. Disposiciones uniformes relativas a la homologación de sistemas de retención de niños ocupantes de vehículos de motor («sistemas de retención infantil»).** S'imposa l'obligació que els sistemes de retenció infantil vagi acompanyats «de instrucciones en la lengua del país en el que se venda», amb un seguit de continguts específics. Com que només el castellà és llengua oficial de l'Estat espanyol, la referència a «la lengua del país» d'aquest reglament de l'ONU serà interpretat per les autoritats administratives i jurisdiccionals espanyoles com una protecció únicament del castellà.

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG
del català

Plataforma per la Llengua
C/ Sant Honorat, 7. Principal 1a
08002 Barcelona
Tel.: 93 321 18 03
info@plataforma-llengua.cat
www.plataforma-llengua.cat